

ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΟΝΤΙΑΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ "ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ"
Ν. ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑΣ Ν. ΠΙΕΡΙΑΣ

Δ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ Αρ. Φύλλου 104 - Καλαντάρης - Κούντουρος (Ιανουάριος - Φεβρουάριος) 2014

Κοπή Βασιλόπιτας του Συλλόγου μας Απονομή του βραβείου "Χρήστος Τερζίδης"

Στην κατάμεστη από κόσμο αίθουσα πολλαπλών χρήσεων του Συλλόγου μας πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 8 Φεβρουαρίου η εκδήλωση κοπής της βασιλόπιτας του Συλλόγου. Την εκδήλωση τίμησαν ο εκπρόσωπος της Ιεράς Μητροπόλεως Κίτρους - Κατερίνης και Πλαταμώνος Πανοσιολογιότατος Αρχιμανδρίτης Π. Σεβαστιανός Αράπης, ο οποίος ευλόγησε και έκοψε την βασιλόπιτα του Συλλόγου, ο εφημέριος της ενορίας του χωριού μας Πατήρ Σταυριανίδης Δημήτριος, οι βουλευτές του Νομού μας Χριστογιάννης Δημήτριος και Άννα Μάνη Παπαδημητρίου, η Αντιπεριφερειάρχης Πιερίας κα Σοφία Μαυρίδου, ο Αναπληρωτής Δημάρχου Κατερίνης κ. Παπαζήσης Αναστάσιος, ο πρόεδρος του Ο.Π.Α.Π. Δήμου Κατερίνης

Τα παιδιά του μικρού χορευτικού λένε τα Πρωτοχρονιάτικα Κάλαντα

κ. Θωμάς Παπαδημητρίου, οι Αντιδήμαρχοι κ. Μπερεδήμας Παναγιώτης και Λιακόπουλος Αθανάσιος, ο Περιφερειακός Σύμβουλος κ. Μακρίδης Νικόλαος, η Πρόεδρος Τοπικού Συμβουλίου Κατερίνης κα Πιπερίδου - Παρτσαλίδου Πιπίτσα, ο Πρό-

εδρος του Τοπικού Συμβουλίου Νέας Τραπεζούντας κ. Πετρίδης Κωνσταντίνος, καθώς επίσης εκπρόσωποι πολιτιστικών και συλλογικών φορέων του Νομού και πολλοί συγχωριανοί και μέλη του Συλλόγου μας.

Συνέχεια στη σελ 4

ΥΨΗΛΑΝΤΕΙΑ 2014

Από Τετάρτη 23 Απριλίου έως Κυριακή 27 Απριλίου
στη Νέα Τραπεζούντα Πιερίας.

Οι φετινές εκδηλώσεις θα είναι αφιερωμένες στους «Έλληνες της Ρωσίας» με θέμα «Από την πολιτιστική Αναγέννηση στις Σταλινικές διώξεις».

Οι εκδηλώσεις θα πραγματοποιηθούν με την συνεργασία όλων των φορέων του χωριού και την αιγίδα του Πολιτιστικού Οργανισμού Δήμου Κατερίνης.

Το πρόγραμμα των εκδηλώσεων έχει ως εξής:

Τετάρτη 23 Απριλίου

20:00 Επίσημη έναρξη «Υψηλάντειων 2014».

20:15 Χαιρετισμοί επισήμων

20:30 Διάλεξη - Ομιλία με θέμα: «Από την Πολιτιστική Αναγέννηση στις Σταλινικές Διώξεις». Ομιλητής: Ο κ. Βλάσσης Αγτζίδης - Ιστορικός - Συγγραφέας.

21:15 Απονομές των βραβείων «Δημήτριος και Αλέξανδρος Υψηλάντης». Θα τιμηθούν το Σωματείο «Μέριμα Ποντίων Κυριών Θεσσαλονίκης» και ο αείμνηστος εξ'Οφειως Πόντου Δάσκαλος Δημήτριος Χατζηιωαννίδης.

21:30 Μουσικό πρόγραμμα με τραγούδια του Πόντου από την Παραδοσιακή Χορωδία του Συλλόγου.

Χώρος: Αίθουσα πολλαπλών χρήσεων του Συλλόγου.

Πέμπτη 24 Απριλίου

20:30 Προβολή Ντοκιμαντέρ με τίτλο:

«Γράμμα στην Μητέρα Πατρίδα» σε σκηνοθεσία

Τάσου Ψαρρά, κείμενα Βλάσσης Αγτζίδη.

Χώρος: Αίθουσα πολλαπλών χρήσεων

του Συλλόγου.

Παρασκευή 25 Απριλίου - Εορτή Ζωοδόχου Πηγής.

08:30 Πανηγυρική Θεία Λειτουργία

στον Ι. Ναό Ζωοδόχου Πηγής.

18:00 Αναβίωση του παλαιού έθιμου των αυγομαχιών: Χώρος: Κεντρική πλατεία Νέας Τραπεζούντας.

20:15 Ποντιακή Θεατρική Παράσταση από την Ποντιακή Θεατρική Σκηνή Πιερίας με τρία (3) μονόπρακτα στην ποντιακή διάλεκτο σε σκηνοθεσία Γιώργου Σαββίδη τα οποία είναι:

α) Τα γιατρικά της Συμίρας

β) Το ξύλο εξέβεν ασό παράδεισον.

γ) Οι τρελοί της εποχής.

Χώρος: Αίθουσα πολλαπλών χρήσεων Συλλόγου.

Σάββατο 26 Απριλίου

20:00 Παιδική Θεατρική Παράσταση - από την Θεατρική ομάδα του Μορφωτικού Ποντιακού Συλλόγου «Αλέξανδρος Υψηλάντης» Νέας Τραπεζούντας με το έργο: «Το παγκάκι της γειτονιάς» σε σκηνοθεσία Αναστασίας Ναντίσου και Ιωάννας Λυπουρλή.

Χώρος αίθουσα πολλαπλών χρήσεων Συλλόγου.

Κυριακή 27 Απριλίου

08:00 Συμμετοχή του Συλλόγου μας στο ταφικό έθιμο της Νέας Τραπεζούντας που αναβιώνει στο χωριό μας όπως γίνονταν στον Ιστορικό Όφι του Πόντου.

17:30 Ποδοσφαιρικός αγώνας φιλανθρωπικού χαρακτήρα για στήριξη ορφανών παιδιών μεταξύ του Εθνικού Νέας Τραπεζούντας και της ομάδας Νεφέλες από την Κατερίνη.

Ο αγώνας θα διεξαχθεί στο γήπεδο Ν. Τραπεζούντας.

Παράλληλες Εκδηλώσεις

Μεγάλη Παρασκευή 18 Απριλίου

Συμμετοχή μελών του χορευτικού μας συγκροτήματος στην καθιερωμένη περιφορά του Επιταφίου.

Παρασκευή 25 Απριλίου

Έκθεση ζωγραφικής του μεγάλου τμήματος ζωγραφικής του Συλλόγου μας.

Κυριακή 4 Μαΐου

10:30 Έναρξη σκακιστικού Τουρνουά στην αίθουσα του Συλλόγου, σε συνεργασία με την Ε.Σ.Κ.Ε.Δ.Υ.Μ. και το Σκακιστικό Όμιλο Κατερίνης.

ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ ΣΤΟΝ ΟΦΙ ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ

Η Σαρακοστή

Η μεγάλη Σαρακοστή άρχιζε από τα μεσάνυχτα της Κυριακής προς την Καθαρά Δευτέρα. Τη νύχτα της Κυριακής έτρωγαν ό,τι νησίστιμο είχαν: μουχλαμά, φούστρο, ξύγαλα, και ό,τι άλλο είχαν. Το πρωί της Καθαράς Δευτέρας ήταν μέρα γενικής καθαριότητας στην κυριολεξία. Όλες οι γυναίκες ήσαν επί ποδός. Τρίβανε με άμμο, στάχτη και χώμα όλα τα μαγειρικά σκεύη, χαλκά, σαχάνια, χουλιάρια κ.ά., τα βράζανε μέσα σε αλισίβα (σταχτόνερο), ώστε να μη έχει μείνει σ' αυτά ίχνος από λιπαρές ουσίες, που παραβιάζουν το αυστηρό έθιμο της θρησκευτικής νηστείας. Με την ευκαιρία αυτή γινόταν και γενική καθαριότητα του σπιτιού, το αποσκευάρισμα.

Φαντάζεται τώρα κανείς, με τι σχολαστικότητα κρατούσαν τις νηστείες στον Όφι. Ως και στα μικρά ακόμα παιδιά επέβαλλαν αυστηρά τη νηστεία. Τα τρομοκρατούσαν με την κουκάρια (μπαμπούλα), ένα χοντρό κρεμμύδι με μερικά κοκορόσια φτερά κρεμασμένο με σπάγγο από το ταβάνι. Μόνο τα βυζανιάρικα μωρά και οι βαριά άρρωστοι εξαιρούνταν.

Τις πρώτες τρεις ημέρες της Σα-

ρακοστής νήστευαν τελείως (δεν τρώγανε τίποτε), τριημέριζαν. Τα νησίστιμα φαγητά τους ήσαν: μαυρολάχανα σαλάτα(γουλία),μαυρολάχανα πολτοποιημένα με φτερωτή, φασόλια, σουρβά (τσορβάς),στύππα(τρουσιά) και όποιοι είχαν, τσάι, γιατί το τσάι εκείνα τα χρόνια εσπάνιζε και θεωρούνταν πολυτέλεια.

Η νηστεία συνοδεύονταν αυστηρότητα πρωί βράδυ με προσευχή και γονυκλισίες. Την τελευταία εβδομάδα της Σαρακοστής γινόταν η εξομολόγηση (ξομολόγεμα) από ηλικιωμένο πνευματικό, που περιέρχονταν τα χωριά, και το Πάσχα κοινωνούσαν.

Την Κυριακή των Βαΐων ομάδες ομάδες με βάρια στα χέρια τα παιδιά περιέρχονταν το χωριό φέλλονταν το τροπάρι της ανάστασης του Λαζάρου και μαζεύανε αυγά.

Τη Μ. Πέμπτη πήγαιναν στην εκκλησία λίγο αλάτι και

Συνέχεια στη σελ 3

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ ΓΙΑ ΤΑ «ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ»

Αμοιρίδης Ιωάννης	10 €
Χαριτόπουλος Χαράλαμπος	20 €
Δαρούσης Πέτρος-Σωτηριάδου Εύα	20 €
Γαβριηλίδης Γιώτης	50 €
Εφραιμίδης Βασ. Χρήστος	10 €
Σισμανίδου Ζωή	20 €
Σπανίδης Ιωάννης	20 €
Αδαμίδης Χαρ. Κωνσταντίνος	20 €
Ιωαννίδου Ιωαν. Μαρία	20 €
Χαραλαμπίδου Χόλερ Φρειδερίκη	20 €
Χαραλαμπίδου Αλεξάνδρα	10 €
Ζανέτας Αλ. Ιωάννης	24 €
Γραμματόσης Χαρίλαος	10 €
Λυκίδου Ευδοξία	10 €
Σπανός Ηλίας	10 €
Γεωργιάδης Π. Χρήστος	20 €
Τερζίδης Αν. Χρήστος	20 €
Παπαδόπουλος Χρ. Βασίλειος	20 €
Ανθόπουλος Αναστάσιος	20 €
Αδαμίδου Στέλλα	20 €
Αραβίδης Παύλος	20 €
Ταχτσίδου Γεωργία	20 €
Εφραιμίδου Φωτεινή	30 €
Παπαδοπούλου Σοφία	20 €
Αραβίδου Αρχοντία	50 €
Τερζίδης Κ. Βύρων	10 €
Τσακίριδου Ιφιγένεια	10 €
Χαρινός Σταύρος	20 €
Ναζιρίδου Δέσποινα	10 €
Ταράσης Γεώργιος	20 €
Τερζίδης Β. Παναγιώτης	30 €
Κοκκινίδου Μαριάνθη	20 €
Καραμπίδης Σάββας	20 €
Κοκκινίδης Ηλίας	20 €
Γεωργιάδης Ε. Σταύρος	20 €
Τσαβδαρίδης Χρήστος	20 €
Ανθόπουλος Γ. Νικόλαος	15 €
Ανθοπούλου Μαρία	15 €
Ανθόπουλος Ν. Γεώργιος	20 €
Κοκκινίδου Μαριάνθη	20 €

ΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΜΑΣ

Γεννήσεις:

Το Σάββατο 14 Δεκεμβρίου 2013 ο
Διαμαντόπουλος Στέφανος και η Παλάσκα
Κωνσταντίνα το γένος Χαριτοπούλου
απέκτησαν αγόρι.

Αποβιώσαντες:

Την Πέμπτη 6 Φεβρουαρίου απεβίωσε ο
Πετριδης Ανδρέας του Σωτηρίου σε ηλικία 59
ετών, κάτοικος Σιδ. Σταθμού Κατερίνης.

Την Τετάρτη 12 Φεβρουαρίου απεβίωσε η
Λυκίδου Ειρήνη του Παναγιώτου σε ηλικία 80
ετών, κάτοικος Νέας Τραπεζούντας Πιερίας.

Την Παρασκευή 21 Φεβρουαρίου απεβίωσε ο
Βασιλειάδης Ηλίας του Πέτρου σε ηλικία 78
ετών, κάτοικος Νέας Τραπεζούντας Πιερίας.

Την Παρασκευή 28 Φεβρουαρίου απεβίωσε ο
Μαυρόπουλος Ιωάννης του Βασιλείου σε
ηλικία 78 ετών κάτοικος Κατερίνης.

Την Δευτέρα 3 Μαρτίου απεβίωσε ο Τερζίδης
Παναγιώτης του Δημητρίου σε ηλικία 80 ετών,
κάτοικος Νέας Τραπεζούντας Πιερίας.

Την Παρασκευή 7 Μαρτίου απεβίωσε ο
Σιαλβάρης Γρηγόριος σε ηλικία 67 ετών,
κάτοικος Κατερίνης.

ΕΓΩ, Ο ΑΛΛΟΣ

Πως άραγε ο άλλος νάναι
αφού των σκέψεων και πράξεων του
τα αίτια δεν ξέρω;
Νομίζοντας πως είναι αυτός
που βλέπει αντίκρου στον καθρέπτη του
ζώπετα.

Πάντα όμως η περιέργεια
θα ψάχνει την αλήθεια των πραγμάτων
γυρεύοντας να μάθει την ουσία.
Για της ζωής την ουσία,
που ψάχνοντας θα βρεις
πως η ουσία της ζωής είναι
η ίδια η ζωή.

Η ζωή που τρέφει το σώμα
και τον νου.

Κι' ο νους να πεινάει
πιο πολύ απ' το σώμα.

Γιατί κατάλαβε πως τα γεύματα της γνώσης
Τελειωμό δεν έχουν.

Γιατί κατάλαβε ο νους
πως μυρωδιά της γνώσης
μόνο πήρε.

Ευωδιαστή μυρωδιά ζωής, που πήραν
αυτοί που πλησίασαν, γνώρισαν, κι' αφέθηκαν
στο ανθρωπινό χάδι της.

Ανθρωπιάς το χάδι
της πραγματικής γνώσης.

Ίσως καμιά φορά
και λάθος νάχεις κάνει
όταν τον άλλον

ανθρώπινα δεν είδες.

Γιατί τον άλλον πάντα
πρέπει να δικαιώνεις,

όταν με τα δικά σου μάτια
τον κρίνεις.

Αν η σκέψη και η πράξη
αντάμα με την Αγάπη πάει,
κανείς δεν πρέπει

που να μην έχει θέση στην καρδιά.
Υπαρξη στον κόσμο έχουν όλοι

γιαυτό υπάρχουν κι' εσύ.
Κι' έχουμε λαθέψει νομίζοντας

πως επειδή ο άλλος
είναι αλλιώς

στενάχωρο το νου μας κάνει
αφού δεν γίνεται άλλως

παρά ο άλλος
νάναι αλλιώς!

Κι' εχθρικά τον άλλον βλέπουμε
επειδή είναι διαφορετικός από εμάς

μα όχι εμάς
πούμαστε διαφορετικοί

απ' τον άλλον.

Παραβλέποντας
το τι είναι ωφέλιμο
και τι βλαβερό για μας.

Φανερό δεν είναι πως
τα μάτια του άλλου

αλλιώς βλέπουν
αφού άλλα μάτια είναι;

Αφού τα μάτια του μυαλού μας
αλλιώς θεωρούν τα πάντα

γιατί είναι απλώς
άλλα μάτια.

Και πως απαίτηση να έχουμε
όπως εμείς νομίζουμε

κι' οι άλλοι να νομίζουν;

Απ' άλλους γονείς
και μ' άλλα αδέρφια

μ' άλλους φίλους και δασκάλους,
μ' άλλο αποτύπωμα!

Το μοναδικό κι' ανεπανάληπτο
διαφορετικό αποτύπωμα

του καθενός.

Τ' αποτύπωμα του χεριού
και του ματιού

που ποτέ δεν είχε,
δεν έχει,

ούτε θα έχει άνθρωπος ξανά!!!
Το σεβαστό, διαφορετικό αποτύπωμα

του άλλου!

Ρωτώντας τον άλλον
ποιος είναι να σου πει

εγώ θ' αποκριθεί.
Κι' εσένα

ο άλλος να ρωτήσει
πάλι εγώ θα πεις.

Κι' αφού το δικό σου εγώ
με του άλλου το εγώ

ίδιο είναι,
ίδιο είμαστε.

Πως χορτασμένος ο ένας νάναι
όταν πεινάει ο άλλος;

Πως ζεσταμένος νάναι
όταν κρυώνει ο άλλος;

Πως χαρά να νοιώθεις
όταν πονά ο άλλος;

Γιατί το δάκρυ της ψυχής σου
μόνο ο άλλος

να σκουπίσει μπορεί.
Το χάδι που περιμένεις

είναι απ' του άλλου το χέρι.
Δεν είσαι ΕΓΩ

είσαι ο ΑΛΛΟΣ
Έγινα άλλος πια εγώ !!!

Στράτος Τσιρβούλης

ΠΟΝΤΙΑΚΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ Ν. ΠΙΕΡΙΑΣ

Πρόσκληση

Οι Ποντιακοί Σύλλογοι Ν. Πιερίας σας προσκαλούν
να παρευρεθείτε στην ημερίδα με θέμα:

Η ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ :
1994 - 2014, ΕΙΚΟΣΙ ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ
ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Το Σάββατο 12 Απριλίου 2014 και ώρα 19:30 στην "Εκάβη".
Εισηγητές της ημερίδας:

1. **Ραγκίπ Ζαράκωλου**, Τούρκος Συγγραφέας και Εκδότης
θέμα: "Η γενοκτονία των Λαών στην Τουρκία"
2. **Σαίτ Τσετίνωγλου**, Τούρκος Συγγραφέας - Δημοσιογράφος
θέμα: "Η γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου"
3. **Θεοφάνης Μαλκίδης**, Μέλος της Διεθνούς Ένωσης Ακαδημαϊκών για τη
Μελέτη των Γενοκτονιών
θέμα: "Από την Τραπεζούντα στη Στοκχόλμη:
Ο αγώνας για την αναγνώριση της Γενοκτονίας"

ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

Δίμηνη έκδοση
ΤΟΥ ΠΟΝΤΙΑΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ "ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ"
Ν. ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑΣ ΠΙΕΡΙΑΣ

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο ο πρόεδρος του Συλλόγου
ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ : Βασίλης Παραδεισόπουλος 6937054415

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Τηλέφωνο - Fax: 23510 91291, E-mail: ipsilantis@hol.gr
WEB SITE : www.ipsilantis.gr

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Δ.Σ. Συλλόγου

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Τερζίδης Αριστείδης

Μεγαλόπουλος Ιωάννης

Σεϊταρίδης Δημοσθένης

Τερζίδης Βασίλειος

Σελιδοποίηση: Κανελλάτος Σπύρος - 23510 73333

Εκτύπωση: Τυπογραφείο "Παναγιώτης" - 23510 23625

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικού

Φυσικά πρόσωπα: 10 ευρώ

Σύλλογοι - Κοινοότητες: 30 ευρώ

Τράπεζες - Επιχειρήσεις Α.Ε. 45 ευρώ

Εξωτερικού:

Για χώρες Ευρώπης 25 ευρώ

Για άλλες Ηπείρους 30 δολ. ΗΠΑ

Επιταγές - εμβάσματα:

Ιωαννίδης Βασίλης - Ταμίας

60100 Νέα Τραπεζούντα

*Χειρόγραφα δημοσιευμένα ή μη δεν επιστρέφονται

*Τα κείμενα εκφράζουν τις απόψεις των συντακτών τους

και όχι του Συλλόγου "ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ"

Συλλυπητήριο

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας
εκφράζει τα θερμά του συλλυπητήρια προς
τους οικείους συγγενείς για την απώλεια του
αγαπητού φίλου-ένθερμου Ποντίου και
συνεργάτη της εφημερίδας μας κ. Ταταρίδη
Ανδρέα.

Με τιμή το Δ.Σ.
του Συλλόγου «Αλέξανδρος Υψηλάντης»
Νέας Τραπεζούντας Πιερίας.

Ευχαριστήριο

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας
ευχαριστεί θερμά τον πρωτοπρεσβύτερο
Θεολόγο και Συγγραφέα Θωμά Τσουλιά για
την δωρεά βιβλίων στην δανειστική
βιβλιοθήκη του Συλλόγου.

Εκ του Δ.Σ.
του Συλλόγου «Αλέξανδρος Υψηλάντης»
Νέας Τραπεζούντας Πιερίας.

ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ ΣΤΟΝ ΟΦΙ ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ

συνέχεια από τη σελ. 1

βρασμένα αυγά και ταποθετούσαν κάτω από την Αγία Τράπεζα. Μετά τη λειτουργία της Αναστάσεως τα έπαιρναν και τα τρώγαν, όπως είδαμε, την ημέρα της Λαμπρής πριν από το φαγητό.

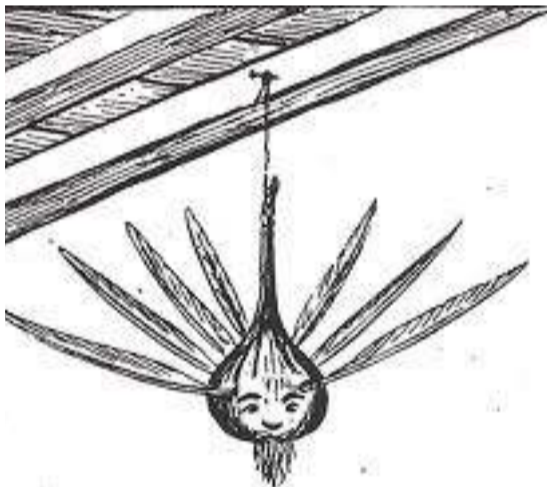
Τη Μ. Παρασκευή δεν έτρωγαν τίποτε.

Πάσχα

Όλοι ετοιμάζονται για τη μεγάλη αυτή μέρα της Αναστάσεως του Χριστού, που συμβολίζει και την Ανάσταση του υπόδουλου Ελληνισμού. Έτσι, το Πάσχα για τους αλύτρωτους Έλληνες είχε τριπλό συμβολισμό: την Ανάσταση του Κυρίου, την ανάσταση του γένους και την ανάσταση της φύσης, ότι δηλαδή, ήρθε η θαλερή άνοιξη. Ως κι αυτοί ακόμα οι Τούρκοι λέγανε: «Κιζίλ γεμουρντανούν καπουσί γερέ τσναμείντζα, γιάζ γκελμέζ» (όσο το τσόφλι του κόκκινου αυγού δεν πέσει στη γη, η άνοιξη δεν έρχεται).

Τη Μεγάλη Εβδομάδα στον Όφη επικρατούσε το εξής χαρακτηριστικό: Τη Μ. Πέμπτη πήγαιναν στην εκκλησία στα Δώδεκα Ευαγγέλια και στον Επιτάφιο και Τούρκοι. Έμπαιναν κάτω από το τραπέζι, πάνω στο οποίο ήταν τοποθετημένος ο Επιτάφιος και έσκυβαν με ευλάβεια τα κεφάλια τους.

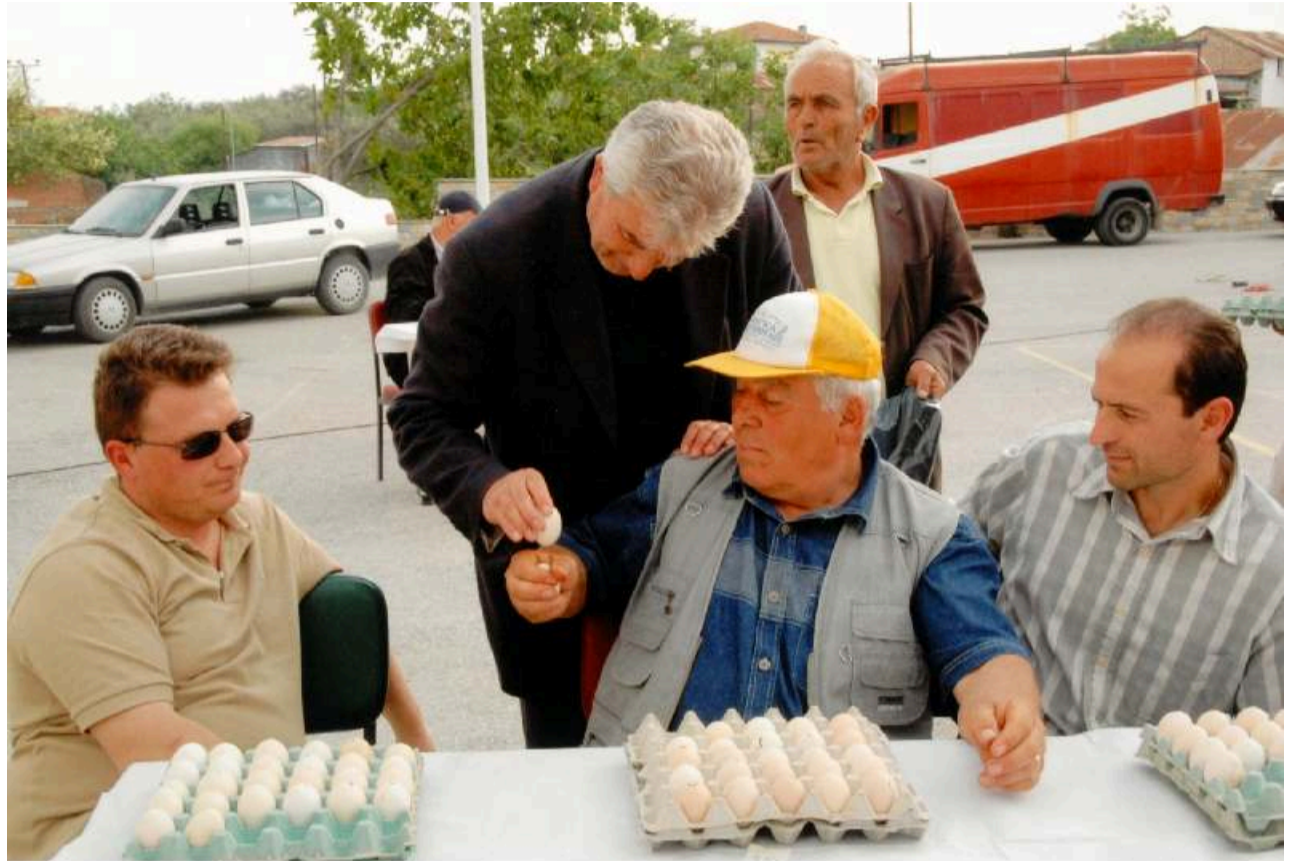
Τη Μ. Παρασκευή από το πρωί μαζεύονταν πολλά κορίτσια και συγύριζαν την εκκλησία, μανουάλια, κανδήλια, πολυελαίους, εικονοστάτες. Μετά τα μεσάνυχτα γινόταν η αποκαθήλωση. Τα παιδιά παρές παρές, με τη σύνοψη στα χέρια, ήσαν έτοιμα να ψάλουν

Ο Χώχωρας η Κουκαράς

τον Επιτάφιο θρήνο.

Έρθε το Πάσχα, η λαμπρή των Ποντίων. Οι καμπάνες των εκκλησιών σημαίνουν χαρμόσυνα. Όλοι είναι επί ποδός. Όσοι δεν ξύπνησαν από τις κωδωνοκρουσίες ειδοποιούνται από τους συγγενείς και τους

γείτονες. Στην Ανάσταση δεν έπρεπε να λείπει κανείς.

Η Λαμπρή ήταν ιδιαίτερη χαρά για τα παιδιά. Την ημέρα αυτή θα φορούσαν τα καινούργια ρούχα, που τους αγόρασαν οι γονείς τους. Γι' αυτό και με τόση αγωνία περίμεναν τότε να ξημερώσει η μεγάλη αυτή ημέρα.

Στον Όφη και στον Πόντο γενικά, η Ανάσταση δεν γινόταν τα μεσάνυχτα, όπως εδώ στην Ελλάδα, αλλά τα χαράματα της Κυριακής, «όρθρου βαθέως», κατά τα ιερά κείμενα.

Πριν αρχίσει η λειτουργία της Αναστάσεως, ο παπάς ρωτούσε από την Ωραία Πύλη, αν λείπει κανένας χωρικός και έπρεπε να ειδοποιηθεί. Και μόνο ύστερα από την προσέλευση όλων των χριστιανών άρχιζε να ψάλλετε το τροπάριο της Αναστάσεως.

Το πρωί της Αναστάσεως και προτού ν' απολύσει η εκκλησία, άρχιζε ο ασπασμός. Ο γεροντότερος των κατοίκων παίρνει από το χέρι του παπά την εικόνα της Αναστάσεως, ο δεύτερος τον Σταυρό και ακολουθούν στη σειρά δυο τρεις, σχηματίζουν μια γραμμή και χαιρετά ο καθένας όλους τους άλλους λέγοντας «Χριστός Ανέστη.» Αυτό το θεωρούσαν αδελφούσνη. Όσοι είχαν μικροδιαφορές αναμεταξύ τους συμφιλιώνονταν λέγοντας ο ένας τον άλλον: «σχώραμε» «ο Θεός να σχωράσε «και μετά κοινωνούσαν.

Η Λαμπρή στον Πόντο, ξέχωρα από όσα παραπάνω έχουμε πει, είχε και εθνικό χαρακτήρα. Οι ξενιτε-

μένοι έπρεπε να γυρίσουν στα σπίτια τους και να κάνουν τη Λαμπρή μαζί με τους δικούς τους. Παράλληλα, το έθιμο των πυροβολισμών, που σε καμιά άλλη θρησκευτική τελετή δεν μπορούσε να προκληθεί, ήταν το αποκορύφωμα ενός εθνικού παραληρήματος. Με τους πυροβολισμούς δεν χαιρετούσαν μόνο την Ανάσταση του Χριστού, αλλά και την ανάσταση τους Έθνους και δυνάμωνε την πίστη τους στη μελλοντική ανάσταση τους Γένους.

Μετά την Ανάσταση ο κόσμος πήγαινε σπίτι. Τσούγκριζαν τ' αυγά, που πήγαν την Μ. Πέμπτη στην εκκλησία, και αναφωνούσαν: «Χριστός Ανέστη.» «Αληθώς Ανέστη» Έτρωγαν τα «ευχιασμένα» αυγά και ύστερα στρώνονταν και τρώγανε. Ύστερα άρχιζαν οι επισκέψεις στα σπίτια.

Η Διπλανάσταση, η Αγάπη, γινόταν το απόγευμα. Το Ευαγγέλιο λέγονταν σ' όλες τις χριστιανικές γλώσσες και στα αραβικά.

Στη Διπλανάσταση αρχίζει με πολύ πάθος το τσούγκρισμα των αυγών. Ομάδες ομάδες οι μερακλήδες αμιλλώνται, ποιος θα βγει «πρωταθλητής» στο τσούγκρισμα, ποιανού αυγό θα κατισχύσει. Ιαχές και ατέλειωτες ζητωκραυγές δίνουν την ατμόσφαιρα υπέρ του νικητή. Την ακολουθία της Διπλανάστασης συνόδευαν ομοβροντίες οπλοφόρων.

Με τα πανέρια στα χέρια γεμάτα κόκκινα αυγά ή πίπτες περιμένουν οι χριστιανοί κοντά στα μνήματα τον παπά, να ψάλει τρισάγιο πάνω στον τάφο των προσφιλών τους. Τα μνήματα συνηθίζονταν να είναι κοντά στην εκκλησία, για ν' ανάβουν κεριά στα κοιμητήρια, που χρησιμοποιούνταν αντί για σταυρό. Μέσα σ' αυτά ήταν λαξευμένη μια πορτίτσα. Την τελετή της διανομής των αυγών στα μνήματα παρακολουθούσαν και Τούρκοι, που έπαιρναν με χαρά το κόκκινο αυγό.

Τη δεύτερη μέρα του Πάσχα άρχιζαν οι χοροί και οι πανηγυρισμοί κάτω από τους γλυκούς ήχους της λύρας, κεμεντζέ, και του τουλούμ ζουρνά ή νταούλ ζουρνά. Ο χορός του Πάσχα είχε ξεχωριστό ενδιαφέρον. Δεν επρόκειτο μόνο για διασκέδαση, αλλά και για λατρευτική παράδοση.

Πρώτος σέρνει το χορό ο ίδιος ο παπάς. Τούτο είχε χαρακτηριστικές λεπτομέρειες, που έδεναν αμεσότητα το χορό της ημέρας με τη λατρεία. Ο παπάς κάθε χωριού του Όφη απαραίτητα έπρεπε μια φορά να γυρίζει τον κυκλικό χορό του Πάσχα, για να συνεχίζουν οι νέοι και οι μεσόκοποι ως το βράδυ.

Οι μέρες του Πάσχα λέγονταν λαμπροήμερα. Σ' όλο το διάστημα των πενήντα ημερών μετά το Πάσχα οι Οφίτες χαιρετιόντουσαν μόνο με το «Χριστός Ανέστη» «Αληθώς Ανέστη»

Βιβλιογραφία: Ιστορικά και Λαογραφικά της Επαρχίας Όφews Πόντου του Ηλία Χατζηγιαννίδη.

Κοπή Βασιλόπιτας του Συλλόγου μας

Συνέχεια από τη σελίδα 1

Τους παρευρισκόμενους χαιρέτισε και καλοσώρισε εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου η Γραμματέας του Συλλόγου, η οποία παρουσίασε και την εκδήλωση. Σύντομο χαιρετισμό απηύθυναν ο Π.Σεβαστιανός Αράπης, οι βουλευτές του Νομού, η Αντιπεριφερειάρχης και ο Αναπληρωτής Δημάρχου Κατερίνης. Σύντομο χαιρετισμό απηύθυνε και ο Πρόεδρος του Συλλόγου κ.Βασίλειος Παραδεισόπουλος, ο οποίος αναφέρθηκε στην πλούσια δράση του Συλλόγου και ευχαρίστησε όλους για την ηθική και υλική στήριξη τους.

Μετά τους χαιρετισμούς ακολούθησε η απονομή του βραβείου «Χρήστος Τερζίδης» στους εισαχθέντες στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά και Τεχνολογικά Ιδρύματα της Χώρας, Οφίτικης καταγωγής και φέτος, για πρώτη φορά, μετά από ομόφωνη απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου μας βραβεύθηκαν και τα παιδιά μη Οφίτικης καταγωγής, τα οποία κατοικούν στο χωριό μας. Τα παιδιά τα οποία βραβεύθηκαν είναι τα παρακάτω:

1. **Αντωνίου Σοφία** του Κων/νου και της Σεϊταρίδου Αικατερίνης για την εισαγωγή της στο Χημικό Τμήμα του Α.Π.Θ.

2. **Κουμαρτζούδη Μαρία** του Χρήστου και της Γεωργιάδου Κυριακής για την εισαγωγή της στο τμήμα Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης του Α.Π.Θ.

3. **Κυριζόπουλος Ηλίας** του Σταύρου και της Εφραιμίδου Ευφροσύνης, για την εισαγωγή του στο τμήμα Οικονομικών Επιστημών του Δ.Π.Θ

4. **Μέτση Μελπομένη** του Μάριου και της Σαλονικίδου Ραχήλης, για την εισαγωγή της στη σχολή Ειδικής Εκπαιδευτικής Αγωγής του Πανεπιστημίου Μακεδονίας.

5. **Παπαθανάκος Γρηγόριος** του Αθανασίου και της Αδαμίδου θεοφανής, για την εισαγωγή του στην Φαρμακευτική Σχολή του Πανεπιστημίου Πατρών.

6. **Σαββόπουλος Πέτρος** του Κων/νου και της Αναστασίας Αμοιρίδου για την εισαγωγή του στη σχολή Μηχανικών Ηλεκτρονικών Υπολογιστών και Πληροφορικής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

7. **Σαράφη Αглаΐα** του Παναγιώτη και της Ουρανίας για την εισαγωγή της στο Τμήμα Παιδαγωγικού Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Βόλου.

8. **Σιονακίδης Δημήτριος** του Ιωάννη και της Μαρίας Τερζίδου, για την εισαγωγή του Τμήμα Χημικών Μηχανικών της Πολυτεχνικής Σχολής του Πανεπιστημίου Πατρών.

9. **Σιώμου Αντωνία** του Ευαγγέλου και της Γεωργιάδου Αγάπης, για την εισαγωγή της στο Τμήμα Μηχανικών Πληροφορικής και Επικοινωνιακών Συστημάτων του Πανεπιστημίου Αιγαίου.

10. **Τσουνίδου Φιλοθέη** του Γεωργίου και της Πηνελόπης Βέργη, για την εισαγωγή της στο Τμήμα Μοριακής και Γενετικής Βιολογίας του Δ.Π.Θ

11. **Τσουνίδης Παναγιώτης** του

Αποψη του κόσμου από την κατάμεστη αίθουσα του συλλόγου

Βράβευση εισακτέων σε ΑΕΙ και ΤΕΙ με το Βραβείο "Χρήστος Τερζίδης"

Βράβευση εισακτέων σε ΑΕΙ και ΤΕΙ με το Βραβείο "Χρήστος Τερζίδης"

Η Παραδοσιακή Χορωδία του Συλλόγου μας σε σκοπούς του Πόντου

Γεωργίου και της Πηνελόπης Βέργη για την εισαγωγή του στην Ακαδημία Εμπορικού Ναυτικού-Τμήμα Εμποροπλοιάρχων στη Μηχανιώνα Θεσσαλονίκης.

12. **Χαρίτογλου Γεωργία** του βασιλείου και της Μαρίας Σπύρου, για την εισαγωγή της στο τμήμα Ιστορίας – Αρχαιολογίας του πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

13. **Ζανέτα Λουίζα** του Αναστασίου και της Καλλιόπης, για την εισαγωγή της στο Τμήμα Ιατρικών Εργαστηρίων των ΤΕΙ Λάρισας.

14. **Πετρόπουλος Γεώργιος** του Μάριου και της Ελένης Τοπουζίδου το γένος Τερζίδου, για την εισαγωγή του στο Τμήμα Διοίκησης Συστημάτων Εφοδιασμού των ΤΕΙ Θεσσαλονίκης.

Στα παιδιά εκτός από τον έπαινο δόθηκε και από ένα βιβλίο με τίτλο : « Οφίτικη , πτυχές της γραμματικής δομής μιας ποντιακής διαλέκτου», της Ανθής Ρεβυθιάδου –καθηγήτριας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και του Βασιλείου Σπυρόπουλου, καθηγητή του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.

Το Παιδικό Χορευτικό του Συλλόγου μας

Συγχαρητήρια δόθηκαν στους :

Κλάψα Ιωάννη, του Βασιλείου και της Σουτουλίδου Ελένης για την αποφοίτηση του από τη σχολή Αστυφυλάκων Κομοτηνής και για την εισαγωγή του στο Οικονομικό Τμήμα του Παντείου Πανεπιστημίου Αθηνών.

Τσουνίδου θεοδώρα, του Γεωργίου και της Πηνελόπης Βέργη, για την εισαγωγή της το 2008 και την αποφοίτηση της από το Τμήμα αγγλικής φιλολογίας του Α.Π.Θ.

Τσουνίδου Λαμπρινή, του Γεωργίου και της Πηνελόπης Βέργη, για την εισαγωγή της το 2010 στο Τμήμα Προσχολικής Αγωγής του Α.Π.Θ.

Τσουνίδου Ζωή, του Γεωργίου και της Πηνελόπης Βέργη, για την εισαγωγή της το 2009 στο τμήμα αρχιτεκτόνων μηχανικών του Μετσόβιου Πολυτεχνείου Αθηνών.

Την εκδήλωση πλαισίωσαν τα παιδιά των χορευτικών τμημάτων του συλλόγου και τα παιδιά του τμήματος εκμάθησης λύρας τα οποία τραγούδησαν τα Οφίτικα Κάλαντα πρωτοχρονιάς και το τραγούδι «Καλαντάρτς και νέον έτος». Επίσης κάλαντα και τραγούδια παρουσίασε και η Βυζαντινή Χωροδία του Συλλόγου μας και η εκδήλωση έκλεισε με χορούς από τα παιδιά του χορευτικού τμήματος.

Το φλουρί της βασιλόπιτας κέρδισε η κα Κοκκινίδου Ευστρατία, στην οποία και δόθηκε από τον Σύλλογο μας ένα χρυσό Κωνσταντινάτο.

Με εκτίμηση
Το Δ.Σ. του Συλλόγου

Παιδιά του χορευτικού και του τμήματος εκμάθησης λύρας

Ο μικρός λύραρης Παναγιώτης Παπαδόπουλος που συνόδευσε την Χορωδία μας

Η γραμματέας του Δ.Σ. Δέσποινα Σουτουλίδου η οποία παρουσίασε την εκδήλωση

Νίκος Πετρίδης, Μαρία Πετρίδου και Παναγιώτα Αμπερίδου σε τραγούδια του Πόντου

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ 1821

του ΗΛΙΑ ΣΠΑΝΟΥ

Η ελληνική επανάσταση, αρκετά παρεξηγημένη στις μέρες μας που είναι «μόδα» να αμφισβητείται ό,τι αγνό και πατριωτικό, διήρκεσε εννέα συνολικά μπαρουτοκαπνισμένα χρόνια. Από τον Φεβρουάριο του 1821 ως τον Φεβρουάριο του 1830.

Ξεκίνησε στον ελληνοπλημμυρισμένο Δούναβη, στο Ιάσιο της Μολδαβίας και κηρύχθηκε από τον ίδιο τον αρχηγό της Φιλικής Εταιρίας, στρατηγό της τσαρικής αυτοκρατορικής φρουράς, Αλέξανδρο Υψηλάντη στις 24 Φεβρουαρίου 1821, με την περιφημη προκήρυξη του «Μάχου υπέρ πίστεως και πατρίδος».

Βέβαια, όπως πάντα στα μαθητικά βιβλία της ιστορίας, και η Επανάσταση στο Ιάσιο και οι Επαναστάσεις στην Μακεδονία αποτελούν περιπτή σχολική ύλη. Ευλογημένη ήταν εκείνη η μέρα, 14 Σεπτεμβρίου του 1814, που οι Νικόλαος Σκουφάς από την Άρτα, Αθανάσιος Τσακάλωφ από τα Ιωάννινα και Εμμανουήλ Ξάνθος από την Πάτρα, ίδρυσαν στην Οδησό τη Φιλική Εταιρία, ανήμερα της εορτής της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού, με σκοπό την ένοπλη επανάσταση και απελευθέρωση του Ελληνισμού. Και η φωτιά ήταν να αρχίσει. Μετά δεν τη σταματούσε τίποτα. Και έτσι μέσα σε πέντε – έξι χρόνια υπήρξαν τόσες μυήσεις στην Φιλική, που έγινε σε όλους φανερό ότι είχε φτάσει πια το πλήρωμα του χρόνου.

Αποφασίζεται λοιπόν να δοθεί η αρχηγία της Εταιρίας σε μία ελληνική προσωπικότητα με διεθνές κύρος για να κηρύξει και να ηγηθεί της Επανάστασης. Την αποστολή αναλαμβάνει ο Ξάνθος, ο οποίος στις 15 Ιανουαρίου 1820 διώχνεται άκομψα από τον Υπουργό Εξωτερικών του Τσάρου, τον Έλληνα Καποδίστρια, μετέπειτα Κυβερνήτη της ελεύθερης Ελλάδος.

Οι ελπίδες έρχονται τώρα και πέφτουν στις πλάτες του πιο σεβαστού παλικαριού της Ελληνοσύνης, του Αλέξανδρου Υψηλάντη, του απόγονου του μεγάλου Υψηλάντη, του Κωνσταντίνου, του λεγόμενου Ξιφιλίνου, του αυλάρχη των Κομνηνών, γαμπρού του Αυτοκράτορα Μαυουήλ του Γ'.

Ο Αλέξανδρος, γεννημένος στην Κωνσταντινούπολη το 1792, ήταν προσωπικότητα ισχυρή, με ακτινοβολία στη Ρωσία και την Ελλάδα λόγω της θέσεως του ως υπασπιστής του τσάρου και στρατηγού της Τσαρικής φρουράς αλλά και της σημαντικότητας πολεμικής εμπειρίας του ως βετεράνου των Ναπολεόντιων πολέμων και μονόχειρα τραυματία στη μάχη της Λειψίας από γαλλική οβίδα.

Η Φιλική λοιπόν αποφασίζει και του κάνει επίσημη πρόταση να αναλάβει την ηγεσία της στις 12 Απριλίου 1820. Την οποία αποδέχεται με μεγάλο ενθουσιασμό και ανεκδιήγητη συγκίνηση. Ο Αγώνας επιτέλους έβρισκε τον ιδανικότερο αρχηγό του.

Το Ελληνικό Γένος είχε ηγέτη κατευθείαν από τα παλάτια της Βασιλεύουσας και από τα αρχοντικά της ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑΣ. Και ηγέτη μπαρουτοκαπνισμένο. Τώρα επιτέλους η Ρωμισούνη, που ζούσε με το «πάλι με χρόνια

με καιρούς», είχε και πάλι έναν Αλέξανδρο. Στο ένα του, μονάχα στο ένα του χέρι ακουμπούσε ολάκερο το Έθνος. Και το άλλο, το βανε ο Θεός!...

Κλείστηκε με τους μήνες και έφτιαξε το σχεδόν γενικό, ένα σχέδιο τολμηρό και στρατηγικό, χάρη στο οποίο γράφουμε και διαβάζουμε σήμερα ελεύθεροι αυτές τις γραμμές στη γλώσσα μας. Το σχέδιο αυτό, που συντάχθηκε κυρίως από τον Γεώργιο Λεβέντη και τον Γρηγόριο Δίκαιο, περιείχε 23 άρθρα, είχε πληρότητα και ευρύτητα, επιδιώκοντας την κινητοποίηση του συνόλου των δυνάμεων του Έθνους.

Τα κύρια σημεία του ήταν τα εξής:

1. Το κέντρο του Αγώνα θα ήταν η Πελοπόννησος στην οποία θα μετέβαινε ο ίδιος δια θαλάσσης από την Τεργέστη. Ο Μοριάς θα έπαιρνε τα όπλα αρχίζοντας από τη Μάνη, μ' επικεφαλής τον ίδιο.

2. Θα δημιουργούνταν ποικίλοι και εκτεταμένοι πολυμέτωποι αντιπερισπασμοί όπως: α) Επανάσταση και συμμαχία με τους Σέρβους του Μίλος Ομπρένοβιτς. β) Παρακίνηση των Μαυροβούνιων για ταυτόχρονη αποστασία ώστε να δεσμευθούν και οι Αλβανοί. γ) Εκμετάλλευση στο έπακρο (αυτή την συγκυρία) της ανταρσίας του Αλή πασά η οποία είχε καθηλώσει από τον Ιανουάριο του 1821 80.000 τουρκικό στρατό, υπό τον Χουρσίτ πασά προ των Ιωαννίνων, ενώ οι Σουλιώτες οπλαρχηγοί είχαν ανακαταλάβει το Σούλι μετά από 13 χρόνια. δ) Δημιουργία εξεγέρσεως στην Κωνσταντινούπολη, ενώ όλοι θα βιάζονταν προς τα εκεί, με πολλές πυρκαγιές και προσπάθεια για κατάληψη του ναύσταθμου και των Τουρκικών πλοίων. Εδώ για την Πόλη είχε εκπονηθεί ιδιαίτερο

σχέδιο με 18 άρθρα, το Σχέδιον μερικών περί Κωνσταντινουπόλεως, ακριβώς γιατί η πόλη ήταν και εθεωρείτο ανέκαθεν η πρωτεύουσα του Έθνους.

Στον φίλο του Καποδίστρια δεν μίλησε ο Υψηλάντης παρά μόνο όταν κατέστρωσε τα σχέδια και έκανε τις πρώτες ετοιμασίες. Εκείνος, ίσως από την θέση του και τη λογική πλευρά της διπλωματίας, με την Ευρώπη στα νύχια της τρομερής Ιεράς Συμμαχίας, δεν τον ενεθάρρυνε ιδιαίτερα.

Ο Αλέξανδρος αποχαιρέτησε μάλιστα και τον άλλο φίλο του, τον τσάρο, αφήνοντάς του υπονοούμενα για το τι έμελλε να πράξει με κάποιους στίχους. Και εκείνος, σαν να έπιασε το νόημα, του είπε: «Πάντα ενθουσιώδης. Πάντα νέος!... Μα δε βλέπεις, φίλε μου, ότι η Ευρώπη είναι ήσυχη;» Μα ο Αλέξανδρος Υψηλάντης έφευγε από τη Ρωσία ακριβώς για να ταρακουνήσει ολόκληρη την Ευρώπη και τον κόσμο όλο. Οι «ραγιάδες» θα ξεσηκώνονταν. Οί Έλληνες θα επαναστατούσαν. Οι Ρωμιοί θα ξαναπέρναν πίσω την πόλη τους.

«Παιδί μου, ποτέ μην ξεχάσεις πως οι Έλληνες μόνο από τα χέρια τους πρέπει να περιμένουν τη λευτεριά τους» αντηχούσαν πάντα μέσα του τα τελευταία λόγια του πατέρα του, Κωνσταντίνου Υψηλάντη ηγεμόνα της Μολδαβίας που πέθανε με αυτόν τον καημό της ώρας της λευτεριάς. «... Μόνο από τα χέρια τους».

Γιατί όμως η επανάσταση ξεκίνησε τελικά από την Μολδαβία, δηλαδή από τις Ηγεμονίες του Δούναβη; Ένας άντρας που δείχτηκε λιοντάρι στο σπαθί και αλεπού στη διπλωματία, ο Έλληνας διερμηνέας του ρωσικού προξενείου στη Πάτρα, ο Ιωάννης Παπαρρηγόπουλος, είναι αυτός που έσπρωξε πρώτα τον Αλή πασά να δεχθεί την επανάσταση και την συμμαχία των Γραικών και δεύτερον με κάθε τρόπο επέμενε στον ίδιο τον αρχηγό να ξεκινήσει ο Αγώνας από πάνω, για να νομίσουν όλοι ότι έρχεται από πίσω η Ρωσία, ώστε να απασχοληθεί όλος ο τουρκικός στρατός, και να σηκωθεί άνετα ο Μοριάς. Από τότε το μυαλό του αρχηγού βασανιζόταν με τούτες τις σκέψεις και τα απράνταχτα επιχειρήματα του Παπαρρηγόπουλου, που θα πρέπει να τον

μελετήσουν οι σημερινοί διπλωμάτες μας για να πάρουν μαθήματα. Σίγουρα τούτον θα τον ζήλευαν οι ρήτορες της αρχαίας Αθήνας.

Ο Αλέξανδρος στέλνει αρχικά διαταγή για έναρξη του Αγώνα στις 15 Νοεμβρίου 1820, αλλά την ανακαλεί, βλέποντας τον Ομπρένοβιτς των Σέρβων να μασάει τα λόγια του και να επιζητεί μονάχα την κληρονομικότητα του αξιώματός του από τον σουλτάνο. Ο Ομπρένοβιτς δεν ήταν Καραγιώργεβιτς και, αν δεν ήταν η γυναίκα του να απειλήσει να τον σκοτώσει με τα χέρια της που δεν κατέβαινε όπως παλιά από το βουνά να υπερασπισθεί τους Σέρβους που σφάζονταν, ούτε θα πατούσε στο Βελιγράδι.

Από την Πόλη πάλι, τον τελικό στόχο της επανάστασης, οι Κωνσταντινοπολίτες του αντιπροτείνουν, αντί της κατάληψης του τουρκικού στόλου, την πυρπόληση του, και ένας πελοποννήσιος, ο Ασημάκης Θεοδώρου, καρφώνει την Φιλική Εταιρία στον σουλτάνο, ενώ ο Καμαρινός Κυριάκος ήταν έτοιμος να κατέβει στη Μάνη με γράμμα του Καποδίστρια, που έλεγε πως δεν θα υπήρχε καμία ρώσικη βοήθεια. Τότε οι φιλικόι αναγκάστηκαν, μπροστά στον κίνδυνο να ματαιωθεί οριστικά ο αγώνας, να τον σκοτώσουν για να του πάρουν το γράμμα.

Όμως αν δεν κινήθηκαν οι Σέρβοι, κινήθηκαν στη Βλαχία, με τον Βλαδιμηρέσκου, που τον είχε κατηχήσει σχετικά ο μεγάλος στρατηγός του Αγώνα ο Γιωργάκης Ολύμπιος. Αυτός μάζεψε κόσμο και βάδισε με λίγα όπλα και περισσότερα κοντάρια κατά του Βουκουρεστίου.

Ο αντιπερισπασμός αυτός ήταν αρκετός για να κάνει τους πάντες να νομίσουν ότι κινδύνευε το κακό να απλω-

θεί σε Σερβία και Βουλγαρία και να προκαλέσει επέμβαση της Ρωσίας.

Ο Υψηλάντης με τα δύο αδέρφια, το Γεώργιο και το Νικόλαο, τον Καντακουζινό και πολλούς άλλους δεν χάνει άλλο καιρό και διαβαίνει τον παγωμένο Προύθο το απόγευμα της 22ας Φεβρουαρίου 1821. Το ποτάμι δεν γυρίζει πια πίσω.

Ο αρχηγός βάδιζε στο Ιάσιο και έστησε το στρατηγείο του στο μοναστήρι του Γαλατά. Την επομένη νοτιότερα, στις 23 Φεβρουαρίου 1821, ο Εμμανουήλ Παπάς αποβιβάζεται στο Άγιο Όρος για να ξεσηκώσει τη Χαλκιδική. Ακόμα μάλιστα σώζονται στα θεμέλια της ιερής μονής Εσφιγμένου τα λαγούμια και οι δυναμίτες του Παπά, που θα τίναντο το καστρομοναστήρι αν τυχόν έπεφτε στα νύχια των Τούρκων.

Στις 24 Φεβρουαρίου ο Αλέξανδρος εκδίδει την περίφημη προκήρυξη του Μάχου υπέρ πίστεως και πατρίδος που αρχίζει με την φράση «Η ώρα ήλθε, ω άνδρες Έλληνες»!...

Στις 26 του ίδιου μήνα, στο Ιάσιο, οι καμπάνες, χτυπούν χαρμόσυνα το άγγελμα της Ελευθερίας.

Ο Υψηλάντης έφτασε πάνω στο αλόγο του με συνοδεία 200 οπλισμένων βαλαραίων και τον υποδέχτηκαν ενθουσιωδώς οι επιφανείς φιλικοί, τα παλικάρια του και χιλιάδες λαού. Αντί του μητροπολίτη Ιεράπολης όπως είχε συμφωνηθεί, ήταν παρών με τα αμφιά του ο μητροπολίτης Ιασίου Βενιαμίν που το προηγούμενο βράδυ, όπως γράφει ο Σπύρος Μελάς στο βιβλίο του «οι πρόδρομοι του Εικοσιένα, παρακαλούσε με δάκρυα να μην γίνει το άδικο και δεν ευλογήσει πρώτος αυτός τη σημαία και τα άρματα της Ελληνικής Ελευθερίας.

Χλωμός ήταν ο Βενιαμίν από τη συγκίνηση και έτρεμε η φωνή του καθώς είπε στον Υψηλάντη, την ώρα που του έδινε το σπαθί:

«Περίζωσαι την ρομφαίαν σου επί τον μηρόν σου, δυνάτε, τη ωραιότητί σου και τω κάλλει σου, και έντεινον και κατευοδού και βασίλευε».

Ο Αλέξανδρος, πήρε με δέος το σπαθί το φίλησε κι ύστερα το φόρεσε με δάκρυα στα μάτια, ενώ με λυγμούς ξέσπασε το πλήθος:

- Να μας ζήσεις Αρχηγέ!...
- Στην πόλη!... Στην πόλη!...

Έπειτα έγινε ξαφνικά σιωπή, όπως γράφει ο Σπύρος Μελάς. Ορκίστηκαν όλοι για την πατρίδα.

Ο Βενιαμίν ευλόγησε τη σημαία που είχε στο ένα μέρος το Σταυρό, τον Μέγα Κωνσταντίνο και την Αγία Ελένη με την επιγραφή « εν τούτω νικά » και από το άλλο τον φοίνικα με την επιγραφή « εκ της τέφρας μου αναγεννώμαι ». Και τα παλικάρια φωνάζαν «Ελευθερία ή Θάνατος», ακουμπώντας σε ένα άφθαρτο, άγιο λείψανο, μέσα στην εκκλησία του Ιασίου, το θαυματουργό λείψανο της Οσίας Παρασκευής.

Ο Υψηλάντης περιμένει άδικα να καεί ο τουρκικός στόλος στην Πόλη και χάνει καιρό. Στο τέλος ξεκινάει για το Φωξάνι όπου ιδρύει τον Ιερό Λόχο, δείχνοντας για άλλη μία φορά την αρχαία και την βυζαντινή συνέχεια του Γένους.

Ο Ιερός μαυροντυμένος Λόχος με την επιγραφή « Ελευθερία ή Θάνατος » και το γυμνό κρανίο με τα δύο κόκαλα χιαστί συμβόλιζε την απόλυτη πεποίθηση του έθνους για ελευθερία ή θάνατο!...

Την διοίκηση αναλαμβάνει ο Γεώργιος Καντακουζηνός και ο Βλαδιμηρέσκου στέλνει μαντατοφόρους και ζητά από τον Υψηλάντη να βαδίσει στο Βουκουρέστι. Χάνονται από τις διχογνωμίες και την αναγκαστική απραξία της Πόλης – επειδή ο σουλτάνος πληροφορημένος από προδότες είχε λάβει μέτρα – εννέα πολύτιμες μέρες, ώσπου ο αρχηγός συγκαλεί πολεμικό συμβούλιο στο Φωξάνι.

Ο στρατός μας φτάνει τελικά στο Πλοέστι και χάνει άλλες δέκα μέρες εκεί για να βαδίσει στο τέλος στο Βουκουρέστι και να το καταλάβει. Εκεί μαθαίνει ότι ο Πατριάρχης Γρηγόριος ο Ε', για να γλιτώσει από γενοκτονία το ελληνικό έθνος, αναγκάζεται να «αφορίσει» τους επαναστάτες, ενώ από την άλλη ο τσάρος αποκρημάσει την επανάσταση και διατάσσει αυστηρή ουδετερότητα.

Ο τουρκικός στρατός σπεύδει να πνίξει την Επανάσταση που ξεσπάει τώρα ατόφια στο Μοριά με τον αρχιστράτηγο της Ελευθερίας, τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη, και ευλογείται από τον Παλαιών Πατρών Γερμανό στην Αγία Λαύρα. Η επανάσταση κηρύσσεται και στη Μακεδονία από τον Εμμανουήλ Παπά, ενώ ο Αθανάσιος Διάκος ξεσηκώνει ταυτόχρονα τη Λειβαδεία. Επίσης επαναστατούν Ζάκυνθος, Ύδρα, Θήβα, Λαμία. Οι τούρκοι πανικόβλητοι από τα πολλά μέτωπα ξεσπούν σε σφαγές στη Σμύρνη και απαγχονίζουν τον Πατριάρχη Γρηγόριο Ε', την ώρα που επαναστατούν τα ψαρά και ξεσηκώνεται το Αιγαίο. Φωτιά και μπαρούτι παντού. Ελευθερία ή θάνατος παντού. Μια στίθα χρειαζόταν και έβαλε φωτιά σε όλον τον τόπο!...

Την ίδια ώρα στις Ηγεμονίες ο στρατός του Υψηλάντη με Κωνσταντίνο Καραβιά, Ιωάννη Κολοκοτρώνη, Αθανάσιο Καρπενησιώτη, Ιωάννη Φαρμάκη, Γεώργιο Ολύμπιο και άλλους αμύνεται ηρωικά παρά τις αιώνιες έ-

ριδες και διχόνοιες, αλλά αναγκάζεται να συμπυκνωθεί στο Τυρνοβόσι.

Ο Υψηλάντης κατάσχει μεγαλύτερες ποσότητες πυρίτιδας που προοριζόταν για τον Βλαδιμηρέσκου και για βλήματα χρησιμοποιεί το μολύβι από την σκεπή του μητροπολιτικού ναού της πόλεως.

Έχουμε εκεί 6.500 στρατό, ενώ απέναντι, νότια του Δούναβη, παρατάσσεται δύναμη 30.000 Τούρκων υπό τον Σελήμ Μεχμέτ. Όπως περιγράφει ο φίλος του Δημήτρη Αλεξάνδρου συγγραφέας, ο γιατρός και συνταγματάρχης Σωτήριος Χριστοδούλου, τρία δάκτυλα σημαδεύουν τώρα την καρδιά της Μολδαβίας και Βλαχίας, με στόχο την συντριβή της Επανάστασης. Από τα ανατολικά, κοντά στις εκβολές του Δούναβη στον Εύξεινο Πόντο, 7.000 Τούρκοι πεζοί και ιππείς διέρχονται από τον ποταμό Σερέτη και κινούνται εναντίον του Γαλατίου. Μία ημέρα αργότερα μία άλλη φάλαγγα από 14.000 στρατιώτες ξεκινάει από την Σιλίστρια έχοντας επικεφαλής τον ίδιο τον αρχιστράτηγο και αρχίζει να διασχίζει τους κάμπους της Μεγάλης Βλαχίας με στόχο το Βουκουρέστι. Ταυτόχρονα 7.500 άνδρες υπό τον Καρά Φείζ εισχωρούν από το Βιδίνι στο ορεινό έδαφος της Μικρής Βλαχίας. Το σουλτανικό φερμάνι που προηγείται του στρατού αναγγέλλει στους «αδύνατους και δυστυχείς ραγιάδες» την «ξεκαθάρισιν των κακοποιών και καταχθονίων αυτών ανθρώπων» και την «εξολόθρευσιν των αποστατών».

Εννιακόσιοι περίπου Έλληνες υπερασπίζονται το

Αλέξανδρος Υψηλάντης

Γαλάτσι και την γέφυρα στον Σερέτη ποταμό. Σε μία απίστευτη ενέργεια, που θυμίζει ομηρικό έπος, δώδεκα από αυτούς με επικεφαλής τον Καρπενησιώτη προλαβαίνουν τους Τούρκους ένα λεπτό πριν αυτή διαβούν τη γέφυρα και συγκατοούν 2.000 ιππείς για αρκετή ώρα ώστε να προλάβουν οι ενισχύσεις από την πόλη να ασφαλισουν τις διαβάσεις του ποταμού.

Στη σφοδρότατη αυτή συμπλοκή διακρίνονται οι Σφακιανοί αδελφοί Ιωάννης και Γεώργιος Δαιμονάκης. Παρ' όλο που στο τέλος της ημέρας οι Έλληνες ήταν κύριοι του πεδίου, η συντριπτικά αριθμητική υπεροχή των Τούρκων σε ιππικό και βαρέα πυροβολικά προδιαγράφει το τέλος δύο ημερών αργότερα. Η ωραία πόλη του Γαλατίου καταλαμβάνεται και κατά την μακροαίωνα τουρκική παράδοση λεηλατείται και παραδίδεται στις φλόγες.

Περίπου 350 Έλληνες και πάνω από 1.300 Τούρκοι είναι νεκροί μέσα και γύρω από τα ερείπια της. Στο στρατόπεδο του Υψηλάντη γίνεται πολεμικό συμβούλιο και κατανέμονται οι διαθέσιμες δυνάμεις σε στρατηγικά σημεία στην ευρύτερη περιοχή γύρω από το Τυρνοβόσι.

Όμως η εσωτερική κατάσταση, με έντονο το προσωπικό στοιχείο μεταξύ των αξιωματικών, προκαλεί τριγμούς στο ηθικό και μερική διοικητική παράλυση.

Εν τω μεταξύ ο Βλαδιμηρέσκου και ο Σάββας που βρίσκονταν στρατοπεδευμένοι στο Βουκουρέστι, είχαν από καιρού αρχίσει ξεχωριστά και για τους δικούς του ο καθένας λόγους, μυστικές συνεννοήσεις με τους Τούρκους. Στις 16 Μαΐου, αφού οι δύο τους εγκαταλείπουν το Βουκουρέστι, οι Τούρκοι κυριεύουν αμαχητί την πόλη.

Ο Βλαδιμηρέσκου, που είχε μνηθεί στη Φιλική Εταιρία, όσους αξιωματικούς διαπιστώνει πως δεν είναι μαζί του, τους κρεμάει και τους πνίγει τη νύχτα. Τότε αποφασίζει ο Γεωργάκης Ολύμπιος να τελειώνει με τον προδότη. Μπαίνει στο στρατόπεδο του και διαβάσει μπροστά στον στρατό του Βλαδιμηρέσκου τον μυστικό όρκο

της Φιλικής που είχε δώσει με τη ρήτρα του θανάτου. Ο στρατός του ζητά το τέλος του. Ο Βλαδιμηρέσκου ο επίορκος και προδότης της αδελφότητας, θανατώνεται στις 23 Μαΐου. Με το θάνατο του γλιτώνει η Επανάσταση από ένα δόλιο εφιάλη και ανακουφίζεται προσωρινώς ο Υψηλάντης με πολεμοφόδια και από την ενίσχυση πολλών Πανδούρων (ορεισιβίων ντόπιων) με επικεφαλής τους έμπιστους Χατζηπρόδα και Μακεντόνσκη. Όλος ο στρατός τώρα στις Ηγεμονίες αριθμεί 6.000 άνδρες και αποφασίζεται να αναληφθούν αμέσως επιθετικές ενέργειες κατά των τουρκικών στρατευμάτων με σκοπό την ανάληψη της πρωτοβουλίας. Προς τούτο εκπονείται σχέδιο επιθέσεως κατά των Τούρκων στην Βλαχία και αμέσως δίνονται οι κατάλληλες διαταγές.

Το σχέδιο όμως αυτό έμελλε να μην εφαρμοστεί ποτέ, διότι στις 27 Μαΐου οι ισχυρές τουρκικές δυνάμεις από δύο κατευθύνσεις αρχίζουν να κινούνται προς Τυρνοβόσι, όπου βρίσκεται το Γενικόν Στρατόπεδο των Ελλήνων και των άλλων Επαναστατών.

Ο Κεχαγιάμπης Χατζή Καρά Αχμέτ με 8.000 άνδρες και πολλά πυροβόλα προσεγγίζει από το Βουκουρέστι, ενώ από την ήδη καταληφθείσα πρωτεύουσα της Μικρής Βλαχίας Κραϊόβα, ο Καρά Φείζ εκινείται αργά προς Βορρά.

Ο Υψηλάντης συγκεντρώνει στο Ρίμνικο 5.000 πεζούς, 2.500 ιππείς και 4 πυροβόλα των 6 λιβρών και, έχοντας σχετική υπεροχή, αποφασίζει να κινηθεί προς νότο στο Δραγατσάνι, επιδιώκοντας μάχη υπό τους κατά το δυνατόν ευνοϊκότερους όρους. Πριν κινηθεί προς το νότο για την κάλυψη του από αριστερά (ανατολικά) δίνει εντολή στα τμήματα υπό τους Ιωάννη Κολοκοτρώνη, Ορφανό Δούκα και τον αρχιμανδρήτη Σέρβο, 1500 άνδρες συνολικά να καταλάβουν την μονή Νοτσέτου που ελέγχει την διάβαση προς Τυρνοβόσι.

Εκεί την ίδια μέρα, στις 27 Μαΐου 1821, θα δεχθούν επίθεση από δύο ισχυρά τουρκικά σώματα και θα εμπλακούν σε σφοδρό ολόήμερο αγώνα. Ο Ιωάννης Κολοκοτρώνης όμως γνωρίζει καλά πως να σιάξει τον εχθρό. Κάνοντας άριστη χρήση του εδάφους, οδηγεί την εμπροσθοφυλακή του Καρά Αχμέτ σε καλοστημένη παγίδα, την αποδεκατίζει και τρέπτε τους εναπομένοντες Τούρκους σε άτακτη φυγή, σταματώντας έτσι απότομα την από ανατολικά τουρκική προέλαση.

Όμως ο Δούκας σε κρίσιμο σημείο της μάχης θα δειλιάσει αδικαιολόγητα και, μαζί με τους τετρακόσιους επίλεκτους ιππείς, θα φύγει προς το Τυρνοβόσι, εγκαταλείποντας το πεδίο και τους συντρόφους.

Για να δικαιολογήσει το βαρύ του απόπημα στον Υψηλάντη περιγράφει την κατάληξη της μάχης ως πανωλεθρία και ολοκληρωτική σφαγή των Ελλήνων. Μη έχοντας άλλη προς το παρόν πηγή πληροφόρησης ο Υψηλάντης ταρασσεται.

Αναγκάζεται λοιπόν να διατάξει υποχώρηση προς το Πιτέστι μέσα στη νύχτα, ενώ το ηθικό του στρατεύματος καταρρακώνεται και προκαλείται κύμα φυγής από μέρους των εθελοντών. (Την τεράστια σημασία των έμπιστων έγκυρων και έγκαιρων διαβιβάσεων, ακόμα να την αντιληφθούμε. Ο Μέγας Αλέξανδρος είχε οργανώσει εξαιρετικά αυτές τις χροσές υπηρεσίες). Οι νικητές τράπηκαν σε φυγή, μπροστά σε έναν ανύπαρκο εχθρό. Και σαν να μην έφθαναν όλα αυτά, ο πρώην συνεργάτης του Βλαδιμηρέσκου Σάββας αυτομόλησε στους Τούρκους – ο αρχιπροδότης – και άρχισε να καταδιώκει τους υποχωρούντες επαναστάτες, υποσχόμενος στον Καρά – Αχμέτ, το κεφάλι του Υψηλάντη. Εν τω μεταξύ, οι τουρκικές δυνάμεις υπό τον Καρά – Φείζ, με βάση την Κραϊόβα, άρχισαν εκκαθαριστικές επιχειρήσεις στην περιοχή με σχετική επιτυχία και με συνολική δύναμη 2.600 ανδρών κατέλαβαν τις μονές του Μαμούλ, του Σερμπανέστι, του Στανσέστι και του Στραντζέτι, που δεσπόζουν της περιοχής, με απώτερο σκοπό τον αποκλεισμό της διαβάσεως προς την κοιλάδα των Καρπαθίων.

Ο Αλέξανδρος Υψηλάντης, με σύνολο των δυνάμεων του μειωμένο, με πεσμένο ηθικό και τάλαιπωρμένο από έλλειψη τροφίμων και κακουχίες, αφού κινήθηκε κάτω από συνεχείς νεροποντές, εγκαταστάθηκε στο Ρίμνικο την 3η Ιουνίου 1821. Η στρατηγική του ήταν απλή στη σύλληψη: Καταστρέφοντας ένα τουρκικό σώμα πρώτων απαλλασσόταν από μία απειλή. Αυτό στη συνέχεια θα του επέτρεπε, με ορμητήριο τις εύκολα υπερασπιζόμενες υπώρειες των Καρπαθίων, να πλήξει ξεχωριστά τις διασπασμένες δυνάμεις του εχθρού. Επί πλέον, μία νίκη στο σημείο αυτό, θα τόνωνε σημαντικά το ηθικό του δοκιμαζόμενου στρατού. Μία μικρή και άσημη κωμόπολη, που απείχε οκτώ ώρες από το Ρίμνικο, το ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙ, θεωρήθηκε ως κατάλληλο σημείο, με πολλά στηρίγματα για τον επιτιθέμενο γι' αυτό ο Γεωργάκης Ολύμπιος με τον Νικόλαο Υψηλάντη και τον Καραβιά διατάσσονται να το καταλάβουν. Το σκηνικό για μία από τις τραγικότερες αλλά και ηρωικότερες στιγμές της δοξασμένης ιστορίας μας είχε αρχίσει να στήνεται.

« Η μάχη στο Δραγατσάνι ».

Βιβλιογραφία: Οι Έλληνες του Δούναβη, Δ. Αλεξάνδρου, Οι πρόδρομοι του Εικοσιένα, Σπύρος Μελάς

Η Εκκλησία μας τιμάει σήμερα στις 30 Ιανουαρίου τους τρεις μεγάλους Ιεράρχες: Βασίλειο το Μέγα, Γρηγόριο το Θεολόγο και Ιωάννη το Χρυσόστομο. Τους «τρεις μεγίστους φωστήρες της Τρισηλίου Θεότητας», που ορθόδοξα ερμήνευσαν το Ευαγγέλιο του Χριστού, διέδωσαν το λόγο της χάριτος, μελέτησαν τις ανθρώπινες επιστήμες σε μεγάλο βαθμό και πάλεψαν με όλες τους τις δυνάμεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα: Πνευματικά, προσωπικά, κοινωνικά, οικονομικά. Η προσφορά των τριών Ιεραρχών στην ανθρωπότητα είναι μοναδική. Θεμελίωσαν την Ορθοδοξία, γι' αυτό και τους λέμε Πατέρες. Μορφώθηκαν ελληνικά και δίδαξαν ελληνικά. Οι μεγάλοι σοφοί της εποχής μας αντλούν από την ανεξάντλητη σοφία τους. Είχαν χαρίσματα και πήραν φροντισμένη αγωγή απ' τα σπίτια τους και κυρίως από τις μητέρες τους, την Εμμέλεια, τη Νόνα και την Ανθούσα. Όμως με τη δική τους επιμέλεια, τον κόπο και την προσπάθεια έγιναν μεγάλοι. Αγωνίστηκαν ασταμάτητα, προσευχήθηκαν αδιάκοπα και ασκήθηκαν στον αγώνα της αρετής. Έτσι έγιναν οι πρωταθλητές της ευσέβειας, της αγιότητας αλλά και των γραμμάτων και της σοφίας.

Πολύ εύστοχα ελέγχθη γι' αυτούς ότι ήταν «εύγλωττοι κατά τον λόγον, ευγλωπότεροι κατά τον βίον, ευγλωπτότατοι κατά τον θάνατον». Βασικό στοιχείο της αγιότητος και των τριών είναι ότι ήταν ασυμβίβαστοι με το κακό, την αμαρτία και την αίρεση. Δεν γνώριζαν τη γλώσσα των συμβιβασμών και της διπλωματίας. Προτιμούσαν να χάσουν τη θέση τους και αυτή τη ζωή τους, παρά να συμβιβαστούν σε θέματα αρχών και πίστεως. Δε σκέφτηκαν ποτέ εάν αντίπαλοί τους ήσαν αυτοκράτορες ή σοφοί ή ισχυροί κατά κόσμον. Έμειναν ακλόνητοι στην ορθή πίστη και ζωή αφηφώντας τις συνέπειες.

Εμείς, έπαρχε Μόδεστε, είπε στον απεσταλμένο του αρειανού αυτοκράτορα Ουάλη ο Μέγας Βασίλειος, είμαστε ήρεμοι και πράοι άνθρωποι και υποχωρούμε όταν πρόκειται για προσωπικά μας θέματα. Όταν όμως πρόκειται για την πίστη μας στον Θεό, «όταν Θεός ὁ τό κινδυνευόμενον» δεν υπολογίζουμε τίποτε, αγωνιζόμαστε μέχρι θανάτου, χωρίς να φοβόμαστε οποιoδήποτε βασανιστήριο. «ὁ κουέτω ταῦτα καί βασιλεύς». Να τα πεις και να τ' ακούσει αυτά κι ο βασιλιάς

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ο ΜΕΓΑΣ, γεννήθηκε στην Νεοκαισάρεια του Πόντου, το 330 μ.Χ., αλλά μεγάλωσε στην Καισάρεια της Καππαδοκίας. Προερχόταν από πολύτεκνη και αγία οικογένεια. Διέτρεψε με τη βοήθεια της σωστής ανατροφής της μητέρας του Εμμέλειας. Στην Κωνσταντινούπολη σπούδασε κοντά στον ξακουστό εθνικό φιλόσοφο Λιβάνιο. Οι σπουδές του συνεχίστηκαν στην Νικομήδεια και την Αθήνα, ενώ διέτρεψε και ως δικηγόρος για πέντε χρόνια στην Καισάρεια. Υπήρξε σοφός και πολυγραφότατος. Γνώριζε καλά κάθε επιστήμη της εποχής του. Βαπτίστηκε σε ηλικία 30 ετών, δημιούργησε τους κανόνες του κοινοβιακού μοναχισμού, ασκήτεψε παρά τον Ίρι ποταμό μαζί με τον Γρηγόριο το Ναζιανζηνό. Μετά τον Μ. Αθανάσιο ήταν αυτός ο κύριος αντιμέτωπος των οπαδών του Αρείου, οι οποίοι ηρνούσαν τη θεότητα του Χριστού. Πολέμησε τη φτώχεια και αδικία, ευαισθητοποίησε τους πλουσίους υπέρ της φιλανθρωπίας (ιδιαίτερα στην μεγάλη πείνα του 367-368) και δημιούργησε τη Βασιλειάδα, μια πόλη-θαύμα ανθρωπιάς, δια της οποίας και μέσα στην οποία διαβίωσαν και τρέφονταν 30.000 πεινασμένοι, ορφανοί, ηλικιωμένοι, ασθενείς και πονεμένοι άνθρωποι κάθε ηλικίας. Έτσι, η κοινωνική δράση ξεκίνησε από την Εκκλησία και στη συνέχεια υιοθετήθηκε από τα διάφορα κράτη. Στα 49 του χρόνια, μετά από ζωή εξαντλητικής νηστείας και προσφοράς, έφυγε για την άνω Ιερουσαλήμ, στα τέλη του 378 μ.Χ.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ο ΝΑΖΙΑΝΖΗΝΟΣ, γεννήθηκε το 329 μ.Χ. σε ένα χωριό (Αριανζό) κοντά στην Ναζιανζό της Καππαδοκίας. Ονομάστηκε «μέγας» και «Θεολόγος» για την μεγάλη του λογοτεχνική και εκκλησιαστική προσφορά, αλλά και για την αγιότητά του. Μας άφησε 408 ποιήματα, 18.000 περίπου στίχων, μεγάλης ποιότητας και μεγαλείου. Σπούδασε 13 ολόκληρα χρόνια (στην Καισάρεια Καππαδοκίας, στην Καισάρεια Παλαιστίνης, στην Αλεξάνδρεια και την Αθήνα), τη φιλοσοφία, τη φιλοσοφία, τα νομικά, την αριθμητική και γεωμετρία, τη μουσική. Έμεινε ιστορική η φιλία του με τον Μ. Βασίλειο, ο οποίος μάλιστα τον χειροτόνησε επίσκοπο Σασίμων στα 43 του χρόνια. Στον Ίρι ποταμό μελέτησε βαθειά τη φύση, τον εαυτό του και την Αγία Γραφή. Όταν η Κωνσταντινούπολη είχε πέσει στα χέρια των Αρειανών, εκφώνησε 5 Θεολογικούς Λόγους που έμειναν στην ιστορία, αν και κινδύνευε η ζωή

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΕΣ ΟΙ ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΟΙ

του από τις εχθρικές ενέργειες εναντίον του. Τα έβαλε ακόμη και με τους νόμους της εποχής του που μειώναν την αξία και την ισότητα των γυναικών, επειδή όπως κήρυττε, «άντρες οι νομοθετούντες, γι' αυτό κατά των γυναικών η νομοθεσία».

Ο άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος, αφού νίκησε τους αρειανούς και πήρε πίσω τους Ναούς της Κωνσταντινούπολης, που τους είχαν καταπατήσει αυτοί, και ενώ είχε την εύνοια του αυτοκράτορα Θεοδοσίου και μαζί του το μεγαλύτερο μέρος του πιστού λαού, όταν μερικοί ζηλόφθονοι επίσκοποι αμφισβήτησαν την εκλογή του, παρητήθη αμέσως. Δε θέλησε να έλθει σε συμβιβασμούς με μοχηρούς ανθρώπους. Παρητήθη και από την προεδρία της Β' Οικουμενικής Συνόδου και από τον Πατριαρχικό θρόνο της Κωνσταντινουπόλεως. Αντί της θέσεως προτίμησε την ακεραιότητα και το ασυμβίβαστο του χαρακτήρος του. Δεν γνώριζε τους διπλωματικούς ελιγμούς, αλλά γνώρισμά του ήταν όπως έγραφε, το «μή παρασυρόναι», να μη παρὰ σὺ ρε ται και να έχει «παρρησίαν»

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ, γεννήθηκε στην Αντιόχεια της Συρίας το 344 μ.Χ. Η μητέρα του, Ανθούσα, επιμελήθηκε πολύ συνετά την ανατροφή του μετά τον θάνατο του πατέρα του. Έγινε ο πιο σοφός της εποχής του, μόνασε στην Αντιόχεια, εξελίχθηκε σε ακαταπρόλητο κοινωνικό εργάτη και μοναδικό εκκλησιαστικό ρήτορα. Καθημερινά συντηρούσε φιλανθρωπικά 3.000 άτομα, ενώ στην Κωνσταντινούπολη αργότερα 7.000! Σώζονται γύρω στις 1.000 ομιλίες του και τα έργα του στην ερμηνεία της Αγίας Γραφής καλύπτουν πολλούς ογκώδεις τόμους. Ο Άγ. Ιωάννης Χρυσόστομος όταν έγινε Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως και θέλησε να καθαρήσει την Εκκλησία α-

πό αναξίους κληρικούς, οι οποίοι είχαν την προστασία της αυτοκράτειρας Ευδοξίας, δεν δίστασε να ελέγξει και την αυτοκράτειρα για τη ζωή της. Δεν συμβιβάστηκε μαζί της. Ενόχλησε θρησκευτικούς και πολιτικούς παράγοντες, καθώς και αρκετούς πλουσίους, τους οποίους έλεγχε για τη σκληρότητά τους. Γι' αυτό εξορίστηκε τρεις φορές. και πέθανε εξοριστός μέσα σε αφάνταστες κακουχίες, με πνεύμα όμως απτόητο και αδούλωτο. Χαρακτηριστικό του γενναίου και ασυμβίβαστου φρονήματός του βλέπουμε στην ομιλία, που εκφώνησε φεύγοντας για την εξορία: «Πολλά τά κύματα καί χαλεπόν τό κλυδώνιον· ὄλλ' ὁδ' δεδοίκαμεν (δε φοβόμαστε) μή καταποντισθῶ μεν· ὅπ' γὼρ τὸς πέτρας ὄσθηκαμεν. Μαινέσθω ὁ θάλασσα, πέτραν διαλῶσαι οὐ δύναται· ἄγειρέσθω τά κύματα, τοῦ ἄησοῦ τό πλοῶν καταποντίσαι οὐκ ἔχχεται» (PG 52, 427).

Ορισμένα ψήγματα στη συνέχεια από τη μοναδική τους διδασκαλία και δραστηριότητα, που συμπεριλαμβάνουν όλους τους τομείς των ανθρωπίνων θεμάτων και αναγκών, θεωρητικών και πρακτικών:

Τα τρία πάγχρυσά στόματα του Λόγου διδάσκουν την αρμονική συμβίωση των συζύγων, τη συγχωρητικότητα με σκοπό την καλή συνέχεια της οικογένειας, τον κίνδυνο παρεκτροπής των παιδιών σε συνθήκες διάλυσης του γάμου, την επιείκεια και πραότητα ανάμεσα στο ζευγάρι, την ισοτιμία των φύλων. Δεν διστάζουν να καυτηριάζουν τους νόμους της εποχής τους, που δεν ήταν πάντα δίκαιοι. Εκθειάζουν την προσφορά της μητέρας και την ομόνοια και φιλία που πρέπει να χαρακτηρίζει τα μέλη μέσα στην οικογένεια.

Η κοινωνικότητα ως παράδειγμα αντλείται και από την κατασκευή του σώματος. Όλα τα όργανα είναι αναγκαία και συνεργάζονται άφογα για να παράγεται καλό αποτέλεσμα. Η φιλία, η αγάπη και η ειρήνη είναι η

γνήσια κοινωνικότητα. Ιδιαίτερα η συνειδητοποίηση ότι είμαστε όλοι παιδιά ενός Πατέρα και ως εκ τούτου μεταξύ μας αδέρφια. Η «επίγεια Τριάδα», όπως ονόμασε ο Ιωάννης Μαυρόπουλος τους τρεις φωστήρες της οικουμένης, ακτινοβολούσε τον πάμφωτο ήλιο της δικαιοσύνης, τον Χριστό, και γι' αυτό αποτελεί φωτεινό αρχέτυπο για τους νέους. Η αληθινή χαρά, διδάσκουν, είναι αποτέλεσμα πίστης και ένωσης με το Θεό, όχι στιγμιαίο συναίσθημα.

Η θρησκευτικότητα είναι έμφυτη και κάθε άνθρωπος έχει μέσα του το «σπέρμα της Θεολογίας», αν και κάποιες φορές χωρίς να το γνωρίζει. Η πραγματική γνώση έρχεται με τα τρία εφόδια της Εκκλησίας: Το ιερό Ευαγγέλιο, το άγιο Δισκοπότηρο και τη συχνή θεία Κοινωνία και τα χωρίς όρια έργα αγάπης. Ενώ ο Νώε έσωσε μόνο την οικογένεια του από τον κατακλυσμό, ο απόστολος Παύλος, επειδή ήταν ενωμένος με τον Χριστό, με τη διδασκαλία και τις επιστολές του έσωσε όλη την οικουμένη. Η αγάπη είναι η περίληψη όλης της Αγίας Γραφής. Ξεπερνά σε αξία και αυτό το μαρτύριο. Άλλωστε οι απόστολοι ένεκα της αγάπης που είχαν μεταξύ τους κυριεύσαν τον κόσμο όλο και απέδειξαν έτσι την ανάγκη της υγιούς Θρησκείας και την ανάσταση του Κυρίου.

Η εργασία πρέπει να ασκείται με επιμέλεια και προθυμία, με άμεμπτο τρόπο. Ο ίδιος ο Θεός εργάζεται ασταμάτητα και συνέστησε την εργασία ήδη από τον παράδεισο, ενώ εξάλλου και ο Ιησούς Χριστός, πριν ξεκινήσει δημόσια το σωτήριο έργο Του, εργαζόταν ως ξυλουργός και τεχνίτης. Χωρίς θρησκευτική πίστη δεν αποκλείεται ο άνθρωπος να καταντήσει κάποτε αναξιόπιστος και στην εργασία του. Δεν έχει δηλαδή ηθικά ερείσματα για να αντισταθεί στο κακό και την κατακρήμνιση των αρετών. Όλες οι χειρωνακτικές εργασίες είναι απόλυτα σεβαστές και θαυμαστές, όχι μόνο οι λεγόμενες 'πνευματικές', τονίζουν οι ακούραστοι και ιδιαίτερα φιλόπονοι χρυσοί ιεράρχες.

Η ειρήνη είναι πολυτιμότερο αγαθό, γνώρισμα του χριστιανού, και για να δοθεί ως δώρο από ψηλά απαιτείται πίστη στο Θεό και αρετή. Την ειρήνη πολλοί επαινούν μα λίγοι στηρίζουν. Αποτέλεσμα της έλλειψής της οι πάμπολλοι πόλεμοι στην ιστορία, που θα είχαν αποφευχθεί αν όλοι αγαπούσαν και αγαπιόντουσαν, ενδυναμωμένοι από τον Παράκλητο.

Για την αγωγή και παιδεία, οι νέοι είναι σαν τα χρυσά αγάλματα και τους πρέπει φροντίδα και ισόρροπη αγωγή. Η σωστή αγωγή αποτρέπει εξάλλου την παγκόσμια αναταραχή και την αναρχία. Οι εκπαιδευτικοί είναι αναγκαίο να πληρώνονται καλά για να είναι απερίσπαστοι στο λειτούργημά τους. Τους ανάξιους γονείς αποκαλούν παιδοκτόνους. Ελέγχουν άλλωστε και τους αμαθείς δασκάλους. Για την παραμέληση της αγωγής έχουν μεγάλη ευθύνη οι συντελεστές και υπεύθυνοι της αγωγής. Βασικό για τους νέους είναι το φωτεινό παράδειγμα του παιδαγωγού. Επειδή τα αρχέτυπα έχουν εξαφανιστεί γι' αυτό και οι νέοι δεν γίνονται θαυμαστοί, πολύ εύστοχα επισημαίνουν. Η αγάπη είναι απαραίτητη στην παιδεία, που οφείλει να είναι ελεύθερη και όχι καταπιεστική. Η παιδεία πρέπει να δίνεται με επιστημονικό τρόπο και με ευσπλαχνία. Συνιστούν τον διάλογο που μειώνει το χάσμα των γενεών. Η καλοσύνη, η σύνεση και η ήρεμη φωνή αποδιώχνουν την φιλονικία. Ο έλεγχος πρέπει να γίνεται με φειδύ και όχι δημόσια. Η συμβουλή, ο χαρούμενος τρόπος διδασκαλίας και η αγάπη προσφέρουν ό,τι καλύτερο στην ψυχή και μόνο έτσι τα αποκτώμενα μένουν. Η αγωγή ακόμη είναι πλήρης όταν καλλιεργεί όλες τις αξιολογικές ροπές της ψυχής, ήτοι: Την ηθική, την θρησκευτικότητα, την κοινωνικότητα, την καλλιτεχνία, την επιστημοσύνη και την οικονομική κλίση του ανθρώπου.

Το κοινωνικό πρόβλημα την εποχή των τριών Ιεραρχών υπήρξε έντονο. Συμβουλευούν να μην κρύβει κανείς τίποτα, αλλά το ψωμί, τα ρούχα, τα παπούτσια, τα χρήματα που περισσεύουν να μοιράζονται στους στερημένους. Τα πλούτη μοιάζουν με τα πηγάδια, συμβουλευούν. Όσο μένουν ακίνητα τόσο μολιάζουν και αχρηστεύονται. Η σπατάλη και η πολυτέλεια είναι καλό να αποφεύγονται. Το ωραίο είναι να φερνόμαστε στους άλλους σαν αδελφοί και να μιμούμαστε στην πράξη την αγάπη του Θεού. Είναι αδύνατον, μας προτρέπουν, να περάσουμε την πόρτα του παραδείσου, αν δεν είμαστε ελεήμονες, ακόμη κι αν έχουμε αποκτήσει όλες τις άλλες αρετές. Μόνο όταν το Ευαγγέλιο, τονίζουν, γίνει πράξη και εφαρμοσθεί το θέλημα του Θεού, τότε θα αλλάξει ο κόσμος, θα ξεπροβάλει η ειρήνη και η δικαιοσύνη, θα εξαλειφθεί η πείνα, ο φόβος, η αδικία, οι ανισότητες και θα φανεί η αγάπη και αλληλεγγύη.

Το ψωμί, πού κρατάς κρυμμένο», έλεγαν, «ανήκει σ' εκείνον πού πεινά. Τα ρούχα πού φυλάς στην αποθήκη σου είναι του γυμνού. Τα υποδήματα πού τα 'χεις καί σπίζουν είναι του ξυπόλυτου. Τα λεφτά πού τα καταχωνιάζεις, είναι εκείνου πού δεν έχει». «Το θεμέλιο της κοινωνικής ζωής», έλεγαν ακόμη, «καί η ρίζα όλων των αγαθών είναι ή αγάπη». Γι' αυτό κι εκείνοι έχτιζαν πάνω σ' αυτό το θεμέλιο την αγάπη.

Την αγάπη για το Θεό.

- Την αγάπη για τον άνθρωπο.

Οι δυο αγάπες ήταν μέσα τους το ίδιο, η μια πήγαζε απ' την άλλη. Είναι τρία διαμάντια του πνεύματος πού χάραξαν τις μεγάλες δογματικές αλήθειες της ορθόδοξης θεολογίας, τρεις γενναίοι απολογητές της συγγραφής. Είναι τρεις ταλαντούχοι ρήτορες, φιλόσοφοι καί συγγραφείς.

Τρεις βαθυστόχαστοι πανεπιστήμονες... ΕΙΝΑΙ ΤΡΕΙΣ ΜΕΓΑΛΟΙ ΑΓΙΟΙ.

Μα πιο πολύ απ' όλα, τη μέρα της κοινής γιορτής τους, για όλους μας, είναι οι τρεις αληθινοί φίλοι των νέων. Εκείνοι πού μπορούν να λένε και να το εννοούν: «Πάντα ήμιν δεύτερα έστω της προνοίας των παιδων». Γι' αυτό και περισσότερο απ' όλα τους τιμούμε σαν προστάτες των παιδιών και της Παιδείας.

Γι' αυτό και τέτοιες μέρες γονείς και δάσκαλοι, όλοι όσοι ζούμε κοντά στον όμορφο κόσμο των παιδιών και προσπαθούμε να τα μεγαλώσουμε «εν παιδεία και νουθεσία Κυρίου», δεν μπορεί παρά να σκύψουμε, να δροσιτούμε και να ξεδιψάσουμε, στα νάματα των «μελιρρύτων ποταμών της Σοφίας». Να γλυκαθεί ή ψυχή μας, να πάρουμε δύναμη μα κι οδηγίες πρακτικές για το δύσκολο έργο της ανατροφής τους.

Σήμερα, στην εποχή που ζούμε, εποχή υποκρισίας, εποχή διαφθοράς και εκμετάλλευσης, εποχή αδικίας από τους μεγάλους και ισχυρούς, σήμερα που ξέφτισαν οι ηγέτες, σήμερα που μια μικρή παγκόσμια ελίτ πλουτίζει σε βάρος των φτωχών λαών, σήμερα που η νέα τάξη προετοιμάζει την παγκοσμιοποίηση, σήμερα που ο χρυσός αντικαθιστά τον Χριστό, σήμερα ο λόγος, η θυσία, η ασκητική ζωή το γενναίο και ηρωικό φρόνημα των Τριών Ιεραρχών προβάλλει σαν το μοναδικό πρότυπο για μικρούς και μεγάλους. Πρότυπο για άρχοντες και αρχομένους. Πρότυπο για ποιμένες και ποιμενομένους. Πρότυπο για δασκάλους και μαθητές.

ΑΣ ΤΟ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΟΥΜΕ!

Της Πηνελόπης Βέργη - Τσουνίδου - Εκπαιδευτικός

Ιερά Αγρυπνία στη Μνήμη του Αγίου Ευγενίου του Τραπεζουνιού

Με ιδιαίτερη κατάνυξη πραγματοποιήθηκε την Δευτέρα 20 Ιανουαρίου προς Τρίτη 21, ημέρα μνήμης του Αγίου, ιερά αγρυπνία στον Ιερό Ναό Ζωοδόχου Πηγής του χωριού μας. Χοροστάτησε ο εκπρόσωπος της Ιεράς Μητροπόλεως Κίτρους-Κατερίνης και Πλαταμώνος Πανοσολογιότατος Αρχιμανδρίτης Ιωακείμ Οικονομικός ο οποίος έκανε και το κήρυγμα το οποίο δημοσιεύεται ολόκληρο στο τέλος του κειμένου. Συλλειτουργήσαν μαζί του ο Ιερέας του χωριού μας πατήρ Δημήτριος Σταυριανίδης, ο πατήρ Βασίλειος Καραδημήτρης Ιερέας του κάτω Αγίου Ιωάννη, και ο πατήρ Λάζαρος Τσαουσίδης Ιερέας του Νέου Κεραμιδιού.

Τους ύμνους του Αγίου έψαλαν οι Ιεροψάλτες και δάσκαλοι της Βυζαντινής και παραδοσιακής χορωδίας του συλλόγου Υψηλάντης, Λάζαρος Τσορμπατζίδης και Αθανάσιος Κουσουρής με την συνοδεία των μελών της χορωδίας.

Εκ της Εκκλησιαστικής Επιτροπής του Ι.Ν. Ζωοδόχου Πηγής Ν. Τραπεζούντας.

Η Βυζαντινή Χορωδία του Συλλόγου Αλεξ. Υψηλάντης σε Ύμνους του Αγίου Ευγενίου του Τραπεζουνιού

Οι Σεβαστοί Πατέρες που τέλεσαν την Ιερά αγρυπνία

Αναλύοντας τον Χρόνο που πέρασε

Του Τερζίδη Αριστείδη
«Δίκαιος»

Αγαπητοί αναγνώστες της εφημερίδας μας τα ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ. Καλή χρονιά. Ένας δύσκολος χρόνος έφυγε και μάθαμε να λέμε, κάθε πέρυσι και καλύτερα. Ελπίζουμε όμως στον νέο χρόνο για καλύτερες μέρες. Από τον Δωδεκαήμερο με τις Γιορτές, οι άνθρωποι βρισκόμαστε πιο κοντά με

τα έθιμα, γιορτάζουμε οικογενειακά και ομαδικά.

Ο Σύλλογος μας όπως κάθε χρόνο δίνει μια άλλη ζωντανία σ' αυτές τις μέρες, με τα κάλαντα σε κάθε σπίτι στο χωριό και στην Κατερίνη, κάνουμε το έθιμο για τον Σύλλογο, για την εκκλησία και τον αθλητικό τον ΕΘΝΙΚΟ. Στον χρόνο που έφυγε και στον νέο του 2014 που ήρθε, έγιναν τα καθιερωμένα και οι χωριανοί και φίλοι μας, άνοιξαν τις πόρτες τους στα παιδιά τους νέους του Συλλόγου για το έθιμο και έδωσαν απλόχερα τον οβολόν τους άσχετα με την οικονομική κρίση.

Εκδηλώσεις με συμμετοχή του Συλλόγου είχαμε πολλές:

- Έγινε εθελοντική αιμοδοσία τον Ιανουάριο στον σύλλογο.

- Στο φύλλο 98 της εφημερίδας μας αναδημοσιεύσαμε το άρθρο της ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ τον γαστρονόμο, για τα ποντιακά φαγητά που έφτιαξαν οι νοικοκυρές του χωριού μας και μας γνώρισε όλη η Ελλάδα.

- Στις 23/2/2013. Έγινε η κοπή της πίτας και βραβεύτηκαν οκτώ (8) φοιτητές που πέρασαν σε ανώτερες σχολές με το βραβείο του Δασκάλου Χρήστου Τερζίδη.

- Ο Σύλλογος κατάφερε και έραψε (30) καινούριες παραδοσιακές στολές για τα χορευτικά.

- Στις 10/2/13 έγινε Γενική συνέλευση των Μελών του Συλλόγου για τον οικονομικό απολογισμό.

- Επίσης τον Φεβρουάριο έγινε έκθεση φωτογραφίας με θέμα του Υδροβιότοπου της ΠΙΕΡΙΑΣ.

- Επίσης ο Σύλλογος συμμετείχε στον εθελοντικό καθαρισμό των ακτών του Νομού μας.

- Στις 20/3/2013 έγινε παρουσίαση παιδικού βιβλίου στον Σύλλογο από δύο συγγραφείς.

- 25η Μαρτίου, διπλή εορτή Θρησκευτική και Εθνική. Γιορτάστηκε όπως κάθε χρόνο. Ευτυχώς έχουμε το Νηπιαγωγείο στο χωριό και βλέπουμε τα μικρά να απαγγέλουν ποιήματα και να ψέλνουν τον Εθνικό μας Ύμνο, μας θυμίζουν παλαιότερες εκδηλώσεις στην εποχή μας που ήμασταν νέοι πριν 60 χρόνια.

- Απρίλιο 2013 η εφημερίδα μας συμπλήρωσε 100 φύλλα έκδοσης από το 1996. Τα εκατοστήσαμε. Η ευχή όλων μας να έχουμε καλή συνέχεια.

- Υψηλάντεια 2013, τριάντα (30) χρόνια 1983-2013. Γίνονται πολλές εκδηλώσεις κάθε χρόνο το Πάσχα, με διάφορα και ποικίλα θέματα όπως: ομιλίες, βραβεία Αλέξανδρος και Δημήτριος Υψηλάντης, ταφικά έθιμα, αυγομαχίες, τουρνουά σκάκι, θέατρο, χορευτικά κ.α. Όλα έγιναν με μεγάλη συμμετοχή και επιτυχία. Ήρθαν και από την Τουρκία ποντιόφωνοι Οφίτες (Οφλήδες). Δύο Τούρκοι καθηγητές Οφίτες ήταν ομιλητές με θέματα που αφορούσαν τον Όφι του Πόντου. Είχαν μαζί τους και χορευτικό από την Τραπεζούντα με έδρα την Πόλη. Και το χορευτικό τους χειροκροτήθηκε από το κοινό. Άφησαν καλές εντυπώσεις, έφυγαν με καλές εντυπώσεις από την φιλοξενία μας. Κάπως έτσι γίνεται προσπάθεια για φιλία των δύο λαών.

- Στο Τουρνουά Σκάκι είχαμε 125 συμμετοχές όλων των ηλικιών από όλη την Ελλάδα.

- Αύγουστος. Η τρίτη μεγάλη εκδήλωση του Συλλόγου είναι το Οφίτικο Συναπάντημα (αντάμωμα). Κάθε χρόνο από την καθιέρωση του έρχονται Ο-

φίτες χωριανοί και φίλοι μας, ανταμώνουν και διασκεδάζουν μαζί μας. Σ' αυτό το αντάμωμα και φέτος το 2013 είχαμε εκδρομείς από την Τουρκία και χόρεψαν, διασκεδάσαν μαζί μας, έδειξαν ένα πολύ ωραίο θέαμα.

- Τέταρτη μεγάλη εκδήλωση είναι ο Υψηλάντειος αγώνας δρόμου 10 χιλιομέτρων. Είχαμε 150 συμμετοχές αθλητών και φίλων του αθλήματος από όλη την Ελλάδα.

- Ο Σύλλογος έκανε εκδρομή με το χορευτικό του στην Παιονεία Κιλκίς Σκρα Γουμέντισσα και όρος Πάικο.

- Οκτώβρης 28 έγινε ο εορτασμός της επετείου του ΟΧΙ από το νηπιαγωγείο του χωριού.

- Του Αγίου Δημητρίου στο Περιβλεπτο Δράμας (Καρακίος) μας εκπροσώπησε ο χωριανός μας Γιανταμίδης Χρήστος. Στα χωριά αυτά του Παρανεστίου πρωτοπήγαν οι πρόσφυγες χωριανοί μας όταν ήρθαν από τον Πόντο το 1923-1924.

- Η χορωδία Βυζαντινής και παραδοσιακής μουσικής του Συλλόγου συμμετέχει σε πάρα πολλές εκδηλώσεις στον χρόνο που πέρασε.

- Και η ομάδα ζωγραφικής εξακολουθεί να καλλιτεχνεί.

- Από τις 18 έως 22 Ιουνίου 2013 έγινε η συνάντηση νεολαίας Ποντιακών Συλλόγων στην Παναγία Σουμελά Βερμίου. Ο Σύλλογος μας συμμετέχει κάθε χρόνο με παιδιά του χωριού. Η συνάντηση αυτή είναι παγκόσμιας εμβέλειας και έρχονται νέοι από όλον τον κόσμο.

- Έχουμε αθλητικές πρωτιές από τον Φωκαϊδή Αντώνη το 2013. Πήρε ασημένιο μετάλλιο στην Βαρκελώνη στον αγώνα κολύμβησης 5 χιλιομέτρων ανοιχτής

θαλάσσης.

- Η Ποιμενίδου Δωροθέα από τον Κορινό στο πανελλήνιο πρωτάθλημα τοξοβολίας απόστασης 18 μέτρων, πήρε την πρώτη θέση.

- Στις αυγομαχίες στα Υψηλάντεια 2013 (3) τρεις νεαροί αυγομάχοι κρατώντας από ένα αγωνιστικό αυγό ευχήθηκαν για τον Κώστα Σειταρίδη τον μοναδικό αυγομάχο του χωριού μας. Αιωνεία σου η μνήμη φίλε Κώστα.

- Στον Μαραθώνιο αγώνα δρόμου Πέλλας – Θεσσαλονίκης συμμετείχε ο χωριανός μας μαραθωνοδρόμος Δημήτρης Γρηγοριάδης και σε 1.111 αθλητές τερμάτισε στην 239η θέση. Επίσης και στον Διεθνή Μαραθώνιο της Αθήνας 2013 ο ίδιος αθλητής συμμετείχε και σε σύνολο 8.483 αθλητών πήρε την 904η θέση.

- Πρωτοτύπησαν ο Τάσος Χαραλαμπίδης του Αντώνη στην βάπτιση του παιδιού τους, μετά που βαπτίστηκε το έντυσαν το μωρό με πλήρη ποντιακή στολή, αυτό θα πει ποντιακό...

- Ο ποδοσφαιρικός αθλητικός Σύλλογος του χωριού μας ο ΕΘΝΙΚΟΣ πάει καλά στο πρωτάθλημα στην κατηγορία που αγωνίζεται. Έχει προπονητή τον Τερζίδη Σταύρο του Περικλή.

- Στις 27/2/13 πέθανε ο υπεραιωνόβιος χωριανός μας Μικρόπουλος Αναστάσιος σε ηλικία 106 ετών. Ήταν η κολώνα του χωριού. Για να τον δουν και να του πάρουν συνέντευξη ήρθαν τηλεοπτικά κανάλια, Σύλλογοι και διάφοροι άλλοι για να τον γνωρίσουν.

- Στις 29/1/13 κηδεύτηκε στο χωριό ο Γιώργος Σωματαρίδης (γαμπρός στο χωριό) και ο αδερφός του Νίκος πριν να τον κηδέψουν πρωτοτύπησε παίζοντας λύρα και τραγουδώντας ποντιακό μοιρολόι στον τάφο του.

- Έχουμε καινούριους συγχωριανούς στο χωριό μας. Τετραμελής οικογένεια. Είναι ο Στράτος Τσιρβούλης, Ζωγράφος, Αγιογράφος, που έχτισε σπίτι κοντά στο πάρκο των Νέων. Τον καλωσορίζουμε και ευχόμαστε καλή συνεργασία με τον Σύλλογό μας.

- Το 2013 με τις εργασίες για την αποχέτευση του χωριού ανακαλύφθηκαν αρχαίοι τάφοι και η αρχαιολόγος είπε πως είναι βυζαντινής περιόδου, αλλά οι τάφοι ήταν άδειοι (εύκαιροι που λέμε). Φανταστείτε πως ακουμπήσαμε πάνω σε τάφους βυζαντινών προγόνων μας πριν αιώνες.

- Το 2013 η Ζήνα Κοκκινίδου του Ιωάννη στον Κορινό έγινε (100) εκατό χρόνων. Καλά γεράματα να έχει είναι η ευχή μας.

- Το 2013 στο χωριό οι αγρότες προσπάθησαν να παράγουν διαφορετικά είδη

εκτός από το σιτάρι και τα καπνά. Έσπειραν φασόλια, ρεβίθια και φακές. Μια καλή αρχή.

- Το 2013 δεν έσφαξε κανένας τα Χριστούγεννα γουρούνη.

- Ο Κώστας Αντωνίου γαμπρός στο χωριό παράγει πολύ ωραίο κρασί, από αμπέλι του χωριού.

- Από εμένα με την ευκαιρία του άρθρου μου ευχαριστώ την Ευαγγελία Καραμπίδου από το Κιλκίς για την προσφορά της στον Σύλλογο έναν αργαλειό που υφαίνω κιλίμια (χράμια). Θα μείνει στο Λαογραφικό Μουσείο που θα κάνουμε.

- Επίσης ευχαριστούμε την οικογένεια του Βασίλη Γεωργιάδη του Πετ. για την προσφορά δύο (2) μεταλλικών τροχών μαζί με τον άξονα τους, για την κατασκευή Αρχαίου Άρματος. Η δωρεά έγινε πριν πολλά χρόνια όταν έκλεισε το εργαστήρι του ο μακαρίτης Βασίλης (του Τεληόρ).

- Πρέπει να αναφέρουμε και το άσχημο των καιρών μας, ότι κυκλοφορούν κλέφτες, χρειάζεται πολύ προσοχή. Όταν δεν βρίσκουν να κλέψουν στις πόλεις έρχονται στα χωριά.

- Από το 2013 κάναμε και το ισιόλεξο αντί του σταυρόλεξου. Πρωτοτυπούμε. Τα θέματα των λέξεων καθαρά ποντιακά Οφίτικα για να μη ξεχαστούν.

ΛΗΞΙΑΡΧΕΙΟ του έτους 2013.

Στον χρόνο που πέρασε είχαμε: Γάμους 7. Γεννήσεις 15. Βαπτίσεις 12.

Απεβίωσαν οι εξής εντός και εκτός του χωριού.

1) Στις 8/1 ο Αδαμίδης Ανδρέας του Β. ετών 84, στην Αυστραλία.

2) Στις 29/1 ο Σωματαρίδης Γιώργος ετών 69, στην Κατερίνη.

3) Στις 16/2 ο Σειταρίδης Κωνσταντίνος του Αν. ετών 76, στην Νέα Τραπεζούντα.

4) Στις 22/2 ο Τερζίδης Βασίλειος του Χρ. Ετών 74, στα Γιαννιτσά.

5) Στις 27/2 ο Μικρόπουλος Αναστάσιος του Αρ. ετών 106, στην Νέα Τραπεζούντα.

6) Στις 13/3 η Σειταρίδου Ζαχαρούλα του Αν. ετών 74, στην Νέα Τραπεζούντα.

7) Στις 17/3 ο Σειταρίδης Μιχαήλ του Δημ. ετών 77, στην Ποντοκερασιά Κιλκίς.

8) Στις 18/3 ο Αλχαζίδης Αναστάσιος του Νικ. ετών 84, στην Κατερίνη.

9) Στις 23/3 ο Τερζίδης Δημήτριος του Παν. ετών 47, στην Θεσσαλονίκη.

10) Στις 30/7 η Πετρίδου Ελένη του Ανδ. ετών 83, στην Νέα Τραπεζούντα.

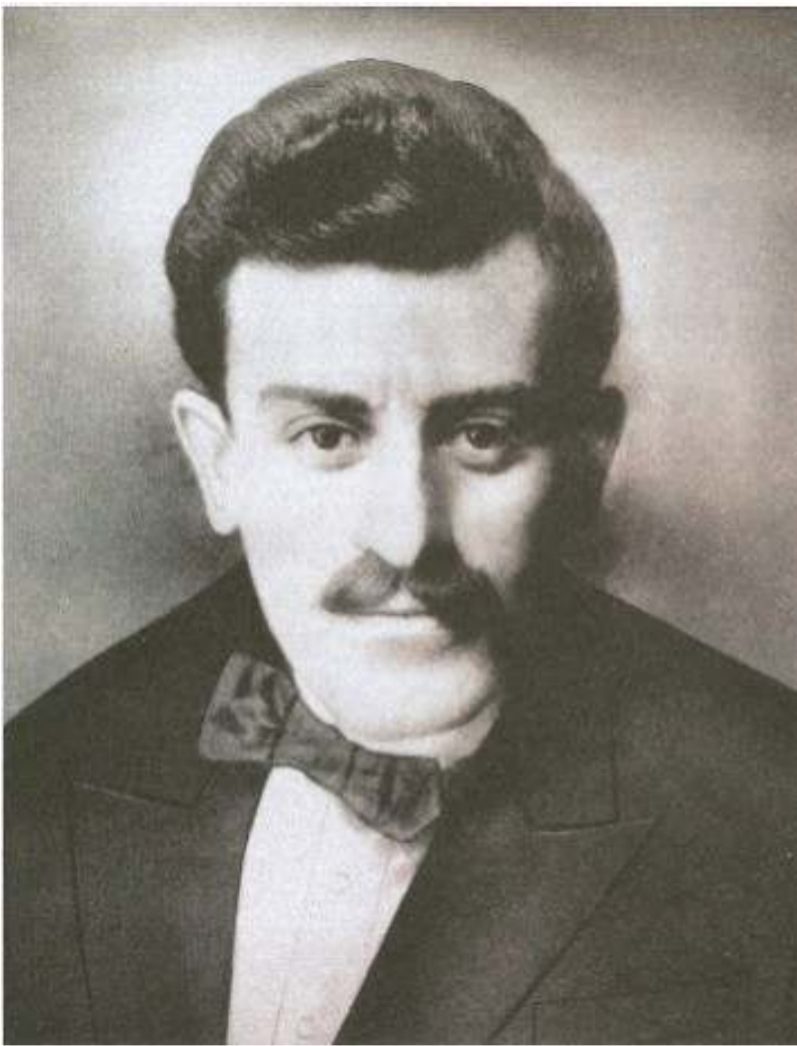
11) Στις 9/9 ο Γεωργιάδης Δημήτριος του Βασ. ετών 49 στην Νέα Τραπεζούντα.

12) Στις 18/9 η Εφραιμίδου Ελένη του Κων. ετών 76, στο Μεσοχώρι Δράμας.

13) Στις 26/9 ο Λυκίδης Σταύρος του Ιωαν. ετών 92, στην Κατερίνη.

Για να γίνουν όλα αυτά τα ωραία και απαραίτητα σε πολιτισμένους ανθρώπους και κοινωνίες ανεπτυγμένες, χρειάζεται η βοήθεια και συμπαράσταση από όλους μας. Δεν δικαιούμαστε ν' αδιαφορούμε.

ΝΙΚΟΣ ΚΑΠΕΤΑΝΙΔΗΣ

Οι Τραντέλληνες του Ποντιακού Ελληνισμού

Ο Μαχητής Δημοσιογράφος

Μεταξύ των 353 000 Ελλήνων που θυσιάστηκαν για τα ιδανικά του ελληνισμού ήταν και ο Δημοσιογράφος - Εκδότης Νίκος Καπετανίδης. Ο Δημοσιογράφος που αφηφούσε κάθε κίνδυνο, προκειμένου να δημοσιεύσει την αλήθεια, το δίκαιο και ιδιαίτερα να ενημερώσει τις Προξενικές Αρχές και όχι μόνο, μέσω της εφημερίδας του «ΕΠΟΧΗ», για τις θηριωδίες, τις σφαγές άμαχου πληθυσμού από τους Τούρκους, από τους ληστοσυμμορίτες του εντολοδόχου από τον Μουσταφά Κεμάλ, Τοπάλ Οσμάν.

Ας πάρουμε όμως τα γεγονότα με την σειρά τους.

Ο Νίκος Καπετανίδης γεννήθηκε στο Ρίζιον, Νομού Τραπεζούντας το 1889. Τελείωσε την περίφημη για την εποχή σχολή το «ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ» της Τραπεζούντας το 1905.

Εργάστηκε στην τράπεζα των αδελφών Φωστηρόπουλου, ενώ παράλληλα ασχολούνταν και με την δημοσιογραφία, γράφοντας χρονογραφήματα σε εφημερίδες και περιοδικά. Το 1910-11 συνεργάστηκε με τον φίλο και εκδότη Φίλωνα Κτενίδη στο περιοδικό «ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ». Στην συνέχεια δημοσίευσε στην εφημερίδα ο Φάρος της Ανατολής, και στην Ηχώ του Πόντου. Το 1918 έκδωσε την δική του εφημερίδα την «ΕΠΟΧΗ», όπου με θάρρος, αποφασιστικότητα και αφάνταστη μαχητικότητα επέκρινε με την γραφίδα της πέννας του τα κακουργήματα και τις θηριωδίες των Τούρκων εις βάρος των Ελλήνων του Πόντου.

Ο κίνδυνος που διέτρεχε λόγω των καταγγελιών των κακουργημάτων των Τούρκων μέσω της εφημερίδας του, ήταν φανερός και άμεσος, το γνώριζε και αυτό φαίνεται σε άρθρο του Φίλωνα Κτενίδη στην Ποντιακή Εστία το 1975, με τίτλο «Ο δήμιος του Πόντου Τοπάλ Οσμάν» στα γραφεία της «ΕΠΟΧΗΣ». Μεταξύ των άλλων ο Φίλων Κτενίδης γράφει: «...την 20η Μαρτίου 1920 ο Νίκος Καπετανίδης ειδοποιείται ότι ο Οσμάν αγάς ευρισκόμενος στην Τραπεζούντα, επιθυμούσε να επισκεφθεί τα γραφεία της εφημερίδας «ΕΠΟΧΗΣ». Ο λόγος της επίσκεψής του γράφει η ειδοποίηση, ήταν να τον δει και να τον γνωρίσει προσωπικά...» Ο Νίκος δέχτηκε την επίσκεψη δηλώνοντας ότι θα τον περιμένει. Στην συνέχεια απευθυνόμενος στους συνεργάτες του είπε: «Το κεφάλι μου δεν στέ-

κεται καλά στους ώμους μου». Τότε οι φίλοι του τον συμβούλεψαν να φύγει, να πάει στην Σάντα. Ο Νίκος όμως το αρνήθηκε. Όπως αρνήθηκε να φύγει, να εγκαταλείψει το ποίμνιό του, και ο Μητροπολίτης Σμύρνης Χρυσόστομος, ένα χρόνο αργότερα το 1922, για να βρει τραγικό θάνατο από φανατισμένο όχλο Τούρκων στην προκουμιά της Σμύρνης. Η συνάντηση έγινε στις τρεις το απόγευμα στα γραφεία της εφημερίδας, όπου πραγματοποιήθηκε ο παρακάτω διάλογος:

« - Γιατί γράφεις στην εφημερίδα σου εναντίον μου; Εγώ αγαπώ τους Έλληνες πατριώτες (καρνταςλάρ - αδέλφια) και φροντίζω για την ησυχία τους. Τιμωρώ μόνο όσους δεν είναι πιστοί στην Οθωμανική πατρίδα... Λυπούμαι γιατί μερικοί «γκιαούρ» σπεύδουν πάντα χωρίς καμιά αφορμή να καταγγέλλουν ψέματα στους Συμμάχους.

- Και τα λεγόμενα... και τα γραφόμενα... είναι ψέματα;

- Καθαρή συκοφαντία... Να δημοσιεύσεις πως οι Τούρκοι και οι «Ουρούμ - Ρωμιοί» της Κερασούντας ζουν πολύ καλά και υπογράφουν πως είμαστε «καρτάς-αδέλφια» να προσέχεις να μην γράφεις ανακριβή γεγονότα στην εφημερίδα σου».

Ο σκοπός της επίσκεψής του δεν ήταν μόνο να τον γνωρίσει, αλλά να τον απειλήσει, να τον τρομοκρατήσει με την παρουσία του και με τις έμμεσες προειδοποιήσεις του να τον αναγκάσει να σταματήσει να δημοσιεύει τα εγκλήματα του. Αλλά ο πάντα μαχητικός Δημοσιογράφος, συνέχισε απτότητα το εθνικό του έργο, συνέχιζε να γράφει, αφηφώντας την τρομοκρατία του Κεμαλικού καθεστώτος, για τις καταστροφές και τις σφαγές από φανατικούς Τούρκους, εις βάρος άμαχου ελληνικού πληθυσμού.

Ο απρόμητος αυτός Δημοσιογράφος, διέβλεπε τους έμμεσους και άμεσους κινδύνους που διέτρεχε η ζωή του λόγω της εθνικής του δράσης, το αντιλαμβάνονταν και ένιωθε τον θάνατο να τον πλησιάζει, αλλά η αγάπη για την πατρίδα του, για τον ελληνισμό του Πόντου ήταν τόσο μεγάλη που ο κίνδυνος για την ζωή του δεν λύγιζε την ορμή του, και αυτό φαίνεται από το τελευταίο γράμμα της ζωής του, προς τον φίλο του Φίλωνα Κτενίδη, που υπηρετούσε ως εθελοντής Αξιωματικός στον Ελληνικό Στρατό στο Μικρασιατικό μέτωπο, που του έγραφε: «Νιώθω πως εσύ στο μέτωπο διατρέχεις λιγότερους κινδύνους από μένα. Να ξέρεις πως δεν στέκεται γερά το κεφάλι μου στους ώμους μου. Μα αυτό δεν σημαίνει... Κοιτάτε να κάνετε καλά την δουλειά σας και δεν πειράζει αν λείψουν μερικά κεφάλια... σαν τον δικό μου. Χαλάλι για την ελεύθερη πατρίδα».

Τα λόγια του προφητικά. Στις 5 Μαρτίου 1921 κυκλοφορεί το τελευταίο φύλλο της εφημερίδας «ΕΠΟΧΗ». Στις 10 Μαρτίου 1921 συλλαμβάνεται με την κατηγορία ότι βρέθηκε μια επιστολή του Κ. Κωνσταντινίδη στο σπίτι του. Κατηγορήθηκε μαζί με άλλους 68 πατριώτες ότι αγωνίζονταν για την ανεξαρτησία του Πόντου. Στην συνέχεια και οι 69 εθνομάρτυρες οδηγήθηκαν στα δικαστήρια της Αμάσειας. Κατά την διάρκεια της δίκης του, ο Σταύρος Νικολαΐδης στον «Θρήνο» των πόλεων και των ηρώων του Πόντου γράφει:

«Όταν ο πρόεδρος Εμίν Μπέης του ανέγνωσε το κατηγορητήριο, ότι επεδίωκε την ανεξαρτησία του Πόντου, ο Τραπεζούντιος δημοσιογράφος Νίκος Καπετανίδης, τον διέκοψε:

- Όχι κύριε πρόεδρε! Εγώ ήθελα την απ' ευθείας ένωση του Πόντου με την Ελλάδα».

Χρειάζεται υπεράνθρωπο θάρρος για να μπορείς να εκφραστείς έτσι, και μάλιστα ενώπιον της αγχόνης, όταν όμως βαθιά στην ψυχή σου και στην καρδιά σου έχεις τον ελληνισμό, αφηφάς τον θάνατο, τον καταφρονείς. Έμεινε πιστός

στις ιδέες του και συνεπής με τα δημοσιεύματά του στην εφημερίδα του, μέχρι την έσχατη στιγμή της ζωής του.

Ήταν μόλις 32 ετών όταν ανέβηκε στην αγχόνη, ατένισε για τελευταία φορά τα βουνά της Πατρίδας του, του Πόντου, είδε για τελευταία φορά το φως του Ήλιου της επίγειας ζωής, ανέπνευσε για τελευταία φορά, και έχοντας στην σκέψη του την Ελλάδα, κραύχασε:

ΖΗΤΩ Η ΕΛΛΑΣ

Το ημερολόγιο τότε, έγραφε 8/21 Σεπτεμβρίου 1921.

Τόσο μεγάλοι πατριώτες, τόσο μεγάλοι άνδρες δεν πρέπει να πεθαίνουν πρόωρα. Οι πατρίδα-το Έθνος μας, Τους χρειάζεται.

Το παρόν άρθρο αφιερώνεται στην μνήμη του αθάνατου, μεγάλου Έλληνα (Τραντέλληνα) του Πόντου, που θυσίασε την ζωή του για τα ιδανικά της Πατρίδας.

Σήμερα, όμως κάποιοι ιδιοτελείς «Έλληνες» θυσιάζουν την Πατρίδα, για τα ιδιοτελή συμφέροντα και παράνομο πλουτισμό τους.

του Χρήστου Γιανταμίδη
Απόστρατου Αξιωματικού
του Πολεμικού Ναυτικού

Από το άρμυρο της Τραγιάς

Ταξίδι στο χρόνο μέσα από το πλούσιο φωτογραφικό αρχείο του συλλόγου μας.

Ζωή Κοκκινίδου, Ιωάννης Πουλικίδης, Ελένη Πουλικίδου, Θεοφάνης Κοκκινίδης, Νέα Τραπεζούντα 1950

Πεθερά Ιωάννη Χατζηκώστα, φίλη Χατζηκώστα, Ευστρατία Ζανέτα-Κοκκινίδου, Ιφιγένεια Χατζηκώστα. Νέα Τραπεζούντα, πανηγύρι Ζωοδόχου Πηγής 1955.

Νέα Τραπεζούντα 1957, γάμος Ιωακείμ Ζανέτα. Θεοφάνης Κοκκινίδης, Αντώνης Μαυρόπουλος, Ιωάννης Ζανέτας, Αναστάσιος Σπανίδης, Θεόφιλος Σταυριανίδης, Ευτέρπη Σταυριανίδου, στη σκάλα Ευστρατία Ζανέτα.

Ανδρέας Κοκκινίδης, Μιχάλης Λυκίδης, Σωτήρης Ευφραιμίδης, Ευδοκία Ευφραιμίδου – Κοκκινίδου

Αλέξανδρος Λυκίδης, Ανδρέας Σείταριδης, Θεοφάνης Κοκκινίδης, Νίκος Παραδεισόπουλος. Διαμαρτυρία για την τιμή του καπνού το 1966 ,περιοχή Κουμάντζα.

Μιχάλης Λυκίδης, Γεώργιος Μεγαλόπουλος, Ανδρέας Κοκκινίδης.

ΑΡΧΕΙΟ ΚΟΚΚΙΝΙΔΗ ΘΕΟΦΑΝΗ

Μικρά Νέα του Χωριού μας

*Έχουν τελειώσει σχεδόν οι εργασίες στον Ναΐσκο του Αγίου Ευγενίου του Τραπεζουντίου και σύντομα θα γίνουν τα εγκαίνια με την παρουσία του νέου Μητροπολίτου μας.

*Συνάντηση-ενημέρωση έγινε στα γραφεία του συλλόγου Υψηλάντης παρουσία του Διοικητικού Συμβουλίου του Προέδρου του Τοπικού Συμβουλίου του χωριού κ. Κωνσταντίνου Πετρίδη και του Αντιδημάρχου Τεχνικής Υπηρεσίας του Δήμου Κατερίνης κ. Νικολάου Παπαζιώγα. Η συνάντηση αφορούσε το πρώην Δημοτικό Σχολείο του χωριού μας το οποίο γίνεται προστάθεια από τους φορείς του χωριού να γίνει Λαογραφικό Μουσείο. Στον αρμόδιο Αντιδήμαρχο παρεδόθη μελέτη του κτιρίου την οποία έχει κάνει ο σύλλογος για περαιτέρω αξιοποίηση και ένταξη σε πρόγραμμα μέσω του Δήμου Κατερίνης.

*Ενημέρωση έγινε στην αίθουσα του συλλόγου από τα μέλη της Πιερικής Αναπτυξιακής για Ευρωπαϊκά επιδοτούμενα προγράμματα που αφορούν νέους, αγρότες, επαγγελματίες και είναι εφαρμόσιμα στο χωριό μας.

Κυριάκος Κουντουρέτης το γένος Τερζίδη Διάκριση στο ομαδικό άθλημα του Βόλεϊ στο Πανελλήνιο Σχολικό Πρωτάθλημα 2014 - Final-4

Ο Κυριάκος Κουντουρέτης με τον προπονητή της ομάδος

ΣΤΑΑΓΟΡΙΑ: Το Ελληνικό Κολλέγιο έκανε το... νταμπλ στο γήπεδο του Μετς καθώς τα βήματα των κοριτσιών μετά από λίγη ώρα ακολούθησαν και τα αγόρια, κατακτώντας το χρυσό μετάλλιο του Σχολικού Πρωταθλήματος. Μάλιστα το 3-1(16-25, 25-21, 25-18, και 25 - 21) απέναντι στο Λανίτιο Λύκειο της Κύπρου ήρθε με ανατροπή καθώς έχασε εύκολα το πρώτο σετ.

Η ομάδα της Θεσσαλονίκης επέστρεψε στην κορυφή, ενώ από χτες πήρε την πρόκριση για το Παγκόσμιο Πρωτάθλημα της Πορτογαλίας, στο οποίο οι ίδιοι οι παίκτες έχουν βάλει στόχο το βάθρο.

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΟΛΛΕΓΙΟ (Τσιότρας): Φωτιάδης 14 (12/17 επ, 1 άσσος, 1 μπλοκ 1, Κουντουρέτης 5 (5/9 επ), Τζιουμάκας 12 (10/33 επ, 1 άσσος, 1 μπλοκ, 63% υπ), Χριστινίδης 16 (13/23 επ, 2 άσσοι, 1 μπλοκ, 62% υπ), Τσατσούλης 11 (10/27 επ, 1 μπλοκ), Ιωαννίδης 12 (8/15 επ, 2 άσσοι, 2 μπλοκ) / Μπουράκης (λ-60% υπ -53 άριστες), Βαργεμιτζίδης (λ), Ντουντούδης, Σταυριδής 2 (2/4 επ), Χατζηευστρατιάδης, Μπολέτας.

Πολύ καλή απόδοση στον μεγάλο τελικό είχε ο πασαδόρος του Ελληνικού Κολλεγίου Θεσσαλονίκης Κυριάκος Κουντουρέτης ο οποίος συγκίνησε με την παρουσία του στην απονομή όταν φορούσε μια μαύρη φανέλα με το «Δεν ξεχνώ και αγωνίζομαι...» μπροστά και πίσω αναγραφόταν «Τα συνόρα μας είναι στην Κερύνεια». Ο νεαρός παίκτης είναι Κύπριος από το Δασάκι της Άχνας και αγωνίζεται στον Αίαντα Ευόσμου. Είναι όμως και Πόντιος με παππού τον (Τερζίδη Γεώργιο του Αναστασίου) και μητέρα την (Τερζίδου Ελένη του Γεωργίου) με καταγωγή από την Νέα Τραπεζούντα Ν.Πιερίας. Οι παίκτες και οι παίκτριες της κυπριακής αποστολής του χάρισαν την κυπριακή σημαία που ήταν αναρτημένη καθ όλη τη διάρκεια της διοργάνωσης στο γήπεδο. Να ευχηθούμε στον Κυριάκο και στα υπόλοιπα παιδιά και παγκόσμιοι στις 9 με 17 Απριλίου στην Πορτογαλία.